

Not delivered, return to:

"GLASILO"

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn circulation 19,400
Issued Every Tuesday

Terms of Subscription:
For Members Yearly.....\$0.84
For Nonmembers.....\$1.00
Foreign Countries.....\$3.00
Telephone: Randolph 3912

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 13. — No. 13.

CLEVELAND, O., 26. MARCA (MARCH), 1929

LETO XV. — VOLUME XV.

CERKEV BOŽJEGA GROBA

Na severozapadni strani Jeruzalema, tik za obzidjem, se je dvigal štiri do pet metrov visok gol, skalnat grič. Od mesta sem ni bil strm, njegov vrh je bil podoben lobanji, zato so mu pravili Golgota. Na zapad je skoraj navpično padal v plitvo dolinico. Onstran dolinice se je svet spet dvigal kakih pet do šest metrov. Med obema gričema je bil vrt, last bogatega juda Jožefa iz Arimateje. Dal si je v skalnati vrh vsekati grobnico. Na vzhodni strani Golgate je bila gramozna jama in v njej stara, izsušena cisterna (kapnica). Mimo je peljala pot in skoz Sodna vrata so tod hodili meščani na svoje vrtove in v oljčne nasade.

Na tem prostoru se je vršil pretresljivi dogodek, ki njegov spomin obhajamo na veliki petek.

Razume se, da so že prvi kristjani ta kraj častili. Svetišča tam prva tri stoletja ni bilo nobenega. Da bi izbrisal spomin na sveti kraj in onemogočil čiščenje, je dal poganški cesar Hadrian dolinico in oba griča zasuti, je svet podzidal in je na to višino postavil tempelj Venere in Kipida.

Dosegel je seve nasprotno. Sveta skala Golgate in božjega groba je ostala nedotaknjena pod nasutim kamenjem in cesarju Konstantinu ni bilo drugega treba ko odkopati kamene in sipine, pa sta prišla na dan Golgota in sveti grob v vsej prvotnosti. Pri odkopavanju je našel v gramozni jami tudi sv. križ.

Postavil je na tistem mestu mogočno svetišče, ki je pod eno streho krilo Golgoto in grob in kraj najdenja sv. Križa. Seveda je dal v ta namen skalo Golgoto obsekati, dobila je obliko kocke, kakor tri metre v dolžini in širini. Skalo, ki je bil vanjo vsekane Gospodov grob, je dal popolnoma odstraniti in prostor zravnati, ostala je le plošča, na kateri je ležalo Gospodovo telo. Nad njo je postavil mogočno kupolo. V glavni ladji je ležal prostor najdenja sv. križa, med obema pa skala Golgate. Leta 1009 so Mohamedani cerkev podrlji. Temelji pa so ostali.

Križarji so cerkev obnovili na temeljih Konstantinove stavbe. Današnja cerkev božjega groba je v nekaterih spremembah v bistvu taka, kakršno je postavil cesar Konstantin. Vhod je pa dandanes od juga, namesto od vzhoda, kakor je bil nekdanj. Desno od vrat je Kalvarija. Ko vstopiš, si na nekdanjem vrtu Jožefa iz Arimateje; Grki so tja postavili svojo "cerkev sv. cerkvi," grd nestvor, ki ubija notranjost nekdanj silno veličastne stavbe. Dobrih dvajset korakov od Golgate na levo je kapela božjega groba, plošča, na kateri je ležalo Gospodovo telo se še vidi. Za Golgoto peljejo stopnice globoko doli v nekdanjo gramozno jamo. Tam je kapela najdenja sv. križa.

Stavba je silno stara, potrebna popravila. Pa štiri vere si delijo posest cerkve in druga drugi brani popraviti le samo eno opeko na stavbi.

Lepega dne bodo prišli Angliži, sedanjí gospodarji Jeruzalema, bodo iz varnostnih oziror cerkev zaprli, jo popravili — ter dejali: "Sedaj je pa naša!"

Morda se do tedaj angleška cerkev že zedini s katoliško.

SIONSKE STOPNICE

Po zadnji večerji je šel Gospod s svojimi učenci s Siona čez potok Kidron v vrt Getsemani. Par ur pozneje so ga ujetega peljali po isti poti nazaj na Sion, kjer je imel Kajfa svojo hišo.

Da je šla s Siona naravnost doli v kidronske doline h kopališču Siloa pot, o tem pripovedujejo že najstarejši jeruzalemski romarji. Med drugim jo omenja neimenovani romar iz Bordeaux v letu 333.

Francoski asumpcionisti so leta 1889 začeli kopati na strmih vzhodnem pobočju Siona. Od tedaj so odkrili že mnogo važnih in zanimivih starin.

Pobočje Siona je bilo v judovskih časih gosto naseljeno. Tudi Kajfova hiša je stala tam. Široka, s kamenitimi ploščami tlakana cesta je šla s Siona ob robu tiropejske doline proti severu skoz celo mesto do damascenskih vrat. In od te ceste se je cepila pot s Siona v kidronsko dolino. Ker je pobočje strmo, so napravili široke stopnice iz ogromnih kamenitih plošč.

Desno in levo od stopnic so stale hiše bogatih Jeruzalemcov. Temelji se še dandanes vidijo.

Asumpcionisti so odkopali stopnice v dolžini kakih 300 metrov. Dalje niso smeli, ker sega njihova posest le do polovice pobočja. Njihov mejaš, bogat mohamedan, ki ima svoje vrtove niže doli, pa pravi, da se stopnice nadaljujejo tudi po njegovem posestvu. Le da je, pravi, lepe in velike plošče že pred leti za dober denar prodal.

Sionske stopnice še prav dobro ohranjene, so dandanes znamenitost prve vrste v Jeruzalemu. Ni nobenega dvoma, da bi ne bile iz judovskih časov. Po njih je hodil naš Gospod. Tu di tistikrat po zadnji večerji. Tod ga je divja drhja zvezanega gnala v hišo Kajfe, velikega duhovna.

Polagoma vstaja iz stoletnih ruševin Jeruzalem Gospodovega časa.

VELIKI PETEK

Legenda.

V tisti uri, ko je Odrašenik umiral na križu, je dolg in težak vzdih objel zemljo; temni oblaki so akirili solnce, blisk se je kakor kača potegnil čez nebo, skale so se razpočile in hribi so se stresli. Ljudje in živali so iskali zavetja. Mrtvaški mir je legel na zemljo. Le drevesa so plaho šepetala med seboj.

Bor iz Damaska je zašumel: Umrl je On! V znak žalovanja bodo posej vse moje igle temne in jaz sam bom iskal samotnih krajev.

Trta iz Soranta je rekla: Umrl je On! Tudi jaz Mu hočem razodeti svojo globoko bol: od tega dne bodo vse moje jagode črne, in ko bo trgač naložil in stisnil v stiskalnici moje

VELIKONOČNA HIMNA

Himna vstajenja gre preko grobov — pojoč, vriskajoč trka na duri in drami iz sna: Velika noč! ... Velika noč! ...

Njen zvonki klic je sladko vznemiril jate molčečih golobov vsekrižem po rosnih dolini: vasice tihe in bele, zasajane v solnčne dalje — — — Vse svetle so misli,

ubrane v korake bogate: kot zarje jutranje blestijo iz dne, kot mavrice vzpenjajo se preko trate, vijó kot bršljan se od srca do srca, kot rože od koč do koč cveto vonjave in božajoče ... Skrivnostna moč je v njih in opojno kipenje: Verna v vstajenje, v Veliko noč! —Miroslav Kunčič.

grozde, mu bom dala vino, ki se bo imenovalo: solzice Kristove. In ko je vrbica čula vzdih, ki boli je prihajal s Kalvarije, je ječala: Umrl je On! V znak žalosti se bo slednja moja veja nagnila proti tihim vodam in bo jokala solze svetle ko čista rosa.

Vrba, zalujka je vzdihnila: Umrl je On! V znak žalovanja hočem senčiti le mrzle gomile; niti golobica niti penica ne bo gneznila med mojimi vejami. Perunika se je užalostila: Umrl je On! Zakriti hočem svojo zlato časo s temnovijoličasto tancico in bom večno žalovala.

V tisti uri je tih vzdih, ki se je izvil iz prsi umirajočega Boga, pretresel zeleni pušpan do korenin. Od groze so mu zledeneli sokovi v deblu in vseh listih, grčaste veje so se plaho objele. In je vzdihnil: Kristus je umrl! Strdila se mi je zelena kri za večno. V znak žalovanja bom rastele le na skalnatih in pustih hribih, in moji listi bodo senčili mrtve ceste pokopališč.

Vrtnice so otrsle liste, glog je usul beli cvet na sivo zemljo in platana je slekla grbavo lubad. Povsod, v gozdih in preko

globokih dolin, se je čul tih jok, slednje drevo je trepetalo v boli. Samo ošaben in brezčuten topol je ostal miren. Kaj mi je to žalovanje! On je umrl radi grešnih ljudi, jaz sem nedolžen in ne jočem za Njim.

Slišal je te mrzle besede beli angel, ki je letel nad topolom, noseč zlati kelih, poln božje krvi. Slišal je topol, ki je mrmral in ni točil solz; tedaj je nebeski poslanec nagnil zlati kelih in padle so kaplje Odrašenikove krvi na nesrečni topol.

In angel mu je zašepetal: Tvoji listi se niso tresli v tej uri, ko je vsa narava trepetala, se solzila in mrla od žalosti. Ti edini si ostal mrzel. Vedi pa, da se boš od tega dne, ko bodo v toplem poletju vsa druga drevesa počivala, ti od korenin do vršička tresel in se boš imenoval: trepetljika.

Španski Veliki teden.

Na jugu Španije, kjer ta čudna, solnca in barvitih kontrastov bogata dežela čimbolj spominja in nalikuje bližnji Afriki, leži Murcia, mesto, ki je slavno tako po zgodovinskih dogodkih, ki so se tu dogajali, kakor še bolj po slovesnostih, ki

se tu vrše na veliki teden. Nad v arabskem slogu zidane hiše v mestu se dviga 146 metrov visok zvonik stolne cerkve, s katerega se nudi onemu, ki se povzdigne nanj, krasen razgled po bujni zeleni okolici.

Na cvetno nedeljo se že ode ne mesto Murcia v svečanost in slovesnost. Velikega tedna se prične. Najbolj zanimivo je pri stolni cerkvi sami. Kmetje iz bližnje in daljne okolice prihajajo po visokem nasipu ob reki v stolnico. Vsi v pisanih oblačilih, v rjavih, rdečih in modrih odejah in šalih, bogataši so oblečeni v črne zametaste obleke, preko ram pa jim visi temnozeleni ruta. Na trgu ponujajo branjevi purane in kunce, ki so obešeni na visokih drogih in izgledajo, kot da so še živi; ista pestra slika barv, živahnosti in slovesnega razpoloženja se kaže povsod, v trgovinah, v bazarih, pred cerkvami in po ozkih mestnih ulicah.

Zvonovi vabijo množico k blagoslovljenju palmovih vejic. Cerkev sama ti nudi slikovit prizor. Okrašena je s mojstrskimi slikarji Joima Bosta; oltar in prižnica kažeta razkošje marmorja, na oltarju kraljuje Mati božja z otrokom. V Španiji blagoslovljajo na

cvetno nedeljo le palme in ne oljke ali kakor je na Slovenskem, butaric iz bršljina. V južnošpanskih oazah in palmovih vrtovih zvežejo več dateljavih palm pri vrhovih skupaj v velik stožec in jih ovijejo v srobot. Palmovi listi ne dobe luči in zraka in v dveh, treh mesecih obledijo. Do cvetne nedelje napravijo iz tako okrnjenih dreves deset romile ali velikonočnih palm. Potem, ko jih v cerkvi blagoslove, jih Španci obesijo na hišne balkone, da varujejo hiše pred bliskom in drugim zlom.

Na veliki teden so vse spovednice v stolnici stalno oblegane od vernikov. Špansko ljudstvo doživlja in prebije vse svoje notranje boje v cerkvi, ob vonju cerkvenih kadil, pobožnih molitev, kesanja in verskih spoznavanj. Veliki in pozlačeni glavni oltar je razkošno zavrt v svilene zavese. Na veliki četrtki dopoldne blagoslovlja stolna duhovščina med petjem "Ave sanctum oleum!" sveto olje in ga nosi v srebrnih vrčih po cerkvi. Pod škrlatnim nebom koraka škof med pritokovanjem zvonov v sprevedu. Ves dan roma vse k svetemu grobu, žene in dekleta so oblečene v črno, obrobjeno s črnimi čipkami. Mnogo mlado dekletce je v tem svečanem ode lu še bolj ljubko. Vsa Murcia pa že nestrno pričakuje slovesne pasijonske procesije.

Tuji in nešteti kmetje, lastniki dateljavih in oranžnih vrtov napolnjujejo mesto. V procesiji vozijo skupino iz lesa izrezljanih kipov, predstavljajočih trpljenje Kristusovo. Najlepše in najznamenitejše so de lo Francisca Zarcilla iz Neapla, ki jih je napravil v začetku 18. stoletja. Umetnik jim je dal čudovito sličnost z živimi bitji. Nekatere sohe so narav posebljenje čistega mučeniškega hrepenenja, ki je tragična in bistvena življenjska lastnost Špancev, lastnosti, da tuje trpljenje sodoživljajo v vsej intenzivnosti. Nekatere kipe so verniki oblekli v dragocena oblačila, kar še poveča globoki vtis, ki ga dobi vsakdo ob pogledu nanje. Jezus na Oljski gori je oblečen v vijolicami okrašeno svilno; angelj, podoba mladeniča, polnega plemenitosti in ganljive lepote, kaže z roko v nebo. Zadnjo večerjo karakterizirajo ostri izrazi na obrazih apostolov. Zal pa je bil Zorcillo prisiljen, da je udeležence zadnje večerje napravil v pomanjšani velikosti, drugače bi jih nosači ne mogli nositi v procesiji.

Tegoben vtis napravi upodobljenje Judežvega poljuba. Judež ima obraz preklenske zlobe, rimski hlapec Malhus nosi staro špansko laterno, kot jo še dandanes uporabljajo pastirji v španskih gorah. Bičanje in omagovanje pod križem globoko pretresljivo kaže smrtni strah Kristusa; nad rablji in Barabo se človek zgrozi. Skupine kipov nosijo skriti nosači na velikih nosilnicah. Za kipi gredo člani cerkvenih bratovščin in menihi. Nekateri imajo obraze zakrite. Vsak ima v desnici, oblečeni v rokavico, dolgo voščeno svečo. Končno sledi podzračnim, sijajnim nezom Zorcillova Mati bridkostpolna,

oblečena v laneno modro in s srebrom tkano haljo in okrašena z dragocenostmi kot kraljica. V glori in žarkih sto in sto sveč se vse blešči in odseva na njej. Toda njen obraz, poln bridke bolečine in oblit z bisernimi solzami, je en sam izraz velikega, resničnega trpljenja.

Za njo gre neskončno dolga procesija žena v plaščih s čipkami. Množico navdaja pobožna vera v misterij Kristusovega trpljenja. Dolge ure koraka procesija počasi proti stolnici, kjer opravi duhovščina zaključne obrede.

Pri mizereru na Veliki petek in pri postopnem ugasovanju svečnika s trinajstimi svečami pa vztrajajo le še najbolj trdni verniki; procesije Vstajenja pa se udeleži zopet ogromna množica vernikov. Slika je tako solnčna, pestra in bujna, da je človek celo življenje ne pozabi.

VELIKA NOČ

F. S. Finžgar.

"Dokler bo tale mizal, Spelice ne bo k naši hiši!"

Tako je odločil oče Trdan in držal kvišku od dela ukrivljeni mezinček ter žugal z njim sinu Ferjanu.

Sin in mati in vsa družina so vedeli, da se oče brani Korintkove za nevesto. Zakaj, tega ni ugenil nihče. Morda je mati prav slutila, češ, da oče le ne mara še izročiti sinu in zato vali krivdo na Spelico.

Ferjan je trpko vprašal: "Le zakaj se je tako branite?"

"Zato!" je odvrnil oče in segel v skledo po velikanski krofu. — Dvakrat Trdan, ta oče! Sin je molčal in ni segel po krofu, ko mu ga je ponudila mati:

"Jej! Takoj bo zazvonilo in potem je konec pusta!"

Ferjan ni jedel; šel je od mize in se zleknil na klop k peči. Tudi obe mlajši sestri, ki sta vzgriznili v cvrtje, sta zlezli za peč in gredoč jedli. Dekla in pastir sta vztrajala ob polni skledi, mati se je pritakala toliko, da ni zalila moza.

Veselo so poganjali pusta Trdanovi — toda ta nesrečna Spelica je usekala vmes in je bilo konec veselja.

"Kdaj pa misliš iti po drva?" je sprožila mati. "Ali že ta teden?"

"Kdo ve za vreme?" je odgovoril mož zato, da je sploh odgovoril, segel po kosti od gnjati, potegnil iz žepa zaklepaven nož in začel obrati.

"Le vzemite!" je nudila mati dekl in pastirju rebre in klobas.

"Ha-a," je globoko vzdihnil pastir Anžec in se prijel za trebušček. Vse ga je že bodlo od jedi. Toda pred seboj je videl post in vedel, kaj se to pravi. Pa je segel po rebri in klobasi, za njim je segla dekla.

Mati je vzela leseni plošček in ponudila k peči Ferjanu, ki je odklonil, in hčera, ki sta vzeli.

Oče je iznad kosti pogledal sina, sin je z napol priprtimi očmi motril očeta. Nič si nista rekla, pa se vseeno razumela, in še kako: grča grčo!

Ob splošnem molku so vsi slišali, da je podrknila ura in napovedala bližajočo se polnoč.

(Dalje na 2. strani).

"Marjana, prinesel topkova?" je velel Trdan. Nali je sebi, izpil v dušku in pomnil še drugim:

"Ga ne bo več do Velike noči!"

Vai so pili, le Ferjan se je obrnil na peč.

"Trma!" je brundnil oče, si prižgal tobak in se izprehodil po hiši.

Tedaj je udarila ura. V noč se je razlegel prifarni zvon, značec sveti post; vse je umolknilo, noben fantovski vrisk ni več jeknil na vasi. Po krčmah sta onemela škant in harmonika.

Trdan je potegnil čedro iz ust, trdo zvil mehur in oboje položil pod tram na polico.

"Križ božji, da bi čakali Vstajenje, zdravi na duši in telesu." Tako se je poslovlil od čedre za štirideset dni in ukazal:

"Pojdimo!"

Mati je vrgla par neogledanih rebre kužku, mesene drobtine stresla mačku v leseno koritce in pospravila.

Vsi so se tiho razšli k pokoju. Ferjan je obsedel na postelji in nemo zrl v temo. Celo uro. Tedaj je v njem dozorelo.

Bos se je iztihnopol iz hiše in odšel na vas. Zmrzina ga je pekla v podplate, a si ni upal natekniti škornjičnikov, ki jih je nesel v roki.

Potrkal je Špelici.

"Moj Bog, Ferjan, post je že. Kaj misliš?" mu je šepetala in ga prosila od kna.

"Samo eno besedo!"

"Nikar, Ferjan! Sveti post je."

"Oče mi nečajo izročiti. Ali me boš čakala?"

"Bom!"

"Ali zares?"

"Zares!"

"Kako dolgo?"

"Do smrti."

"Jaz tudi. In če ne vem kaj..."

Špelica je zaprla okno, preden je mogel izgovoriti —

Sveti post je zagospodaril! Iskra je čakala na ognjišču do desetih, preden je gospodinja, se tešče z vso hišo vred, prvič podkurila. Pela sta močnik in sok, kaša in krompir, s slepo žonto zabeljeni žganc je bil že preodličen in redek gost na mizi. Na dvorišču sta peli žaga in sekira. Mnogo so delali, malo govorili.

Ze takoj prvi teden je oživele Kalvarija, majhen grič nad vasio, na Kateeriga je vodilo štirinajst postaj križevega pota do razsebljih, od viharjev in ploh izpranih križev. Stara ženica, plešast ded se je zgubil med letom do nje, tudi otročaji so se podili večkrat po stezi do vrha, sicer pa je Kristus sameval sredi razbojnikov. Na odprtih ustnicah je trepetal vzklík. "Moj Bog, zakaj si me zapustil?" Burja je žvižgala mimo božjega lica, v dolini pa je plalo življenje in redkokate-ro srce je pomislilo na Kalvarijo.

Post pa jih je priklical. Od petka do petka, od nedelje do nedelje, čezdalje jih je bilo več. Ob vznožju Kalvarije je sedel berač, prerok in vedež, Stofla. Napletal je molitve, stoletja stare, za vsak stan in starost zložene. Ni bila bera velika, ki mu je kapljala v nastavljeni klobuk. Toda prerok, ki mu je bolj plenjala svatovščina in ples, je vedel, kaj je sveti post. In kadarkoli se je namolil in spravil črni drobšč iz klobuka, je povzel preroko:

"O, vi vsi, ki mimo greste po poti, pomislite v svojih srcih, kako vam gre. Le pojdite na hrib in Ga pogledajte med razbojniki! Vse leto je bil zapuščen, kesni ste bili do Njega, in slednji med vami je bil hiter zase in za svojo hišo. Ali se niste veselili, da visi zastražen med razbojniki? Ali niste po strani pogledovali s polja, iz krčme, izpred pragrejših oken, med jezo in sovraštvom, če se morda ne giblje in ne stopa s križa in ne plete korobača, da

bi usakal po vseh hribih in vam izpahal kapljice. Vse vam je bila njegova strah. O, velike reči so pričakovale vaše nepužnjene mišli, pa sta majhne dobili. Pa še te vam bo razpihal — — ki je na nas križan bil..."

Prerok je začel spet zastegneno moliti, ljudje pa so sključeni in skesani romali na hrib. V klobuk je kapljalo bolj in bolj...

Ze so se začele kaditi vlažne brazde na polju. Ptičje svatbe so zavriščale, ljudje pa so zamišljeno molali. Vsak je imel opravka sam s seboj. Pod migljajočimi zvezdami so jih nosile gozdne steze, zlasti prefantovske fante, v goro, kjer se je naselil ob samotni podružnici "puščavček" tako ime so zdeli belolasemu starčku-duhovniku, ki je pretičal vesa post v spovednici in jih vabil: "Priddite, ki ste obteženi..." Tudi Ferjana je vzelo rano jutro in je šel...

Dolg je bil post in trd.

Pa je le prišlo sabotno jutro, ko je privihral navsezgodaj pastir od fare in prinesel blagoslovljenega ognja. Na ognjišču je zaplapolalo krog velikih loncev, vso hišo je objel čudoviti vonj po velikonočnem mesu. Vsa nemirna se je razgibala družina. Toda nihče ni več prijel ne za ralo, ne motiko, ne za sekuro. Pogovor je oživel, metle so švigale po dvorišču, oče Trdan se je obiral krog komadov, Ferjan pa je hodil po vasi in nabiral z drugimi fanti za smodnik. V hiši je čakal pisan jersbas na kolač, izposožen pastir Anžec se je potikal krog kuhinje, da ga je morala venomer gospodinja goniti izpod nog.

Popoldne se je razlil božji delopust po vasi. Zvonovi so pregnali še zadnje dekle, ki so drgnile in čistile posodo na studentu. Vse je zapraznovalo, oglašil se je že tuhtin smeh in dovpt, a vendar še boječe. Vsa srca so pričakovala svete ure: "Vstal je..."

Ob eni na sveto jutro je zagrmel prvi strel. Špelica ga je slišala: "To je Ferjan!" Za tem jih je zagrmelo sedem, kakor je sedem zakramentov, "od Kristusa gor postavljanih." Za strelji so pritegnili zvonovi, tiho, tiho in drobno kot plaho ubiranje strun, dokler ni udaril veliki in označil: "Vstal je, ni ga tukaj!"

Po vseh hišah so se zasvetile luči. Kmalu so oživila pota; v motnem mraku so spele temne sence z belimi kronami na glavi. Fantje in mlajši moške so ponašali za sestre in mlade žene težke jerbasa k blagoslovu v cerkev. Vse kapele so napolnili z njimi vsaka vas je vedela za svoj prostor. Kakor bi pisanih rož posejal, so se belili in rdeli vrhovi jersbasov, so se jim tekli ob robu venci šopotjev. V božjem grobu so migljale luči, njihov rdeči in modri soj je poskakoval po vezeninah in pisanih svitkih, ki so na vrhu vsakega jerbasa razodevali, čigavi so.

Špelica ni imela brata, da bi ji ponesel jersbas. Zato je vstala ob prvem strelu, ki je vedela, da ga je sprožil Ferjan, oblekla se samo napol pranje, na prsih si z rumeno bucko spela ogrinjalko, zadela jersbas in ga odnesla v cerkev.

Ko je klečala pred božjim grobom, je slišala oprezno škripanje nakovanih čevljev; zakesneli spokorniki, moške in fantje, so v čakajočem mraku hodili od postaje do postaje, se sklanjali nad Zveličarjeve rane in jih glasno poljubljali.

Špelica je molila; med zvonjenje je vpletala verno šepetanje. Zdaj in zdaj je zvonove presekala strel, šipe v oknih so zašklepetale, Špelici je bilo tesno pri srcu. Zdelo se ji je, da udarja pest Trdanovega očca po oknih in pribija: "Ne dam!"

Vsa se je zmedla. Vrnila se je dvakrat, trikrat k molitvi, naposled omagala, vzdihnila in

po kolenih odšla do Kristusovega, ki je ležal ob brski luči na marmornasti stopnici in imel črno, trdo blazino za vglavje. Pobožno mu je dejala čiste debljke poljube na njegove svete rane; ko so se njene ustnice dotaknile srčne prebode strani, je kanila prošnja solza v rano: "Omeči srce oču, Gospod, ki si dober!"

Nato je odšla po prstih iz cerkve, da se doma za jersbas in za vstajenje prašne obleče. Mimo grčka, kjer so se utabotili streljavci, je vodila stezica — bližnjica do doma. Kadarkoli bi jo bilo strah iti pod noč po tej stezi mimo krivega hrasta, kjer so trdili, da straše obešnjaki. Toda na sveto jutro strahovi nimajo moči. Tako ji je reklo, ko je krenila na pot. Ali še nekeje globlje v srcu pa je kljuvalo: "Ferjan strelja!"

Podvivala se je strminici. Ob ognju so se gibale črne sence, kladiava so udarjala na iglice, s katerimi so nabijali toplice. Nekoliko od ognja je stala visoka, mirna senca. V temi in ob blešču ognja ni bilo mogoče razločiti lica. Toda Špelici je povedalo srce, da je Ferjan. Prav mimo njega je tekla stezica. Zdelo se ji je, da je tudi senca spoznala njo. Ferjanov glas je veleval: "Proži!"

"Je že! Misli, da se bom prestrašila."

Ogenj je siknil iz prašnice, nato je zabobnelo. Špelici so zadrgetala kolena.

Mlad fant je pograbil izstreljeni topič in tekla za Ferjanov hrbet, da nasuje iz vreče smodnika. Tedaj pa je hipoma šnil velikanski steber ognja in dima v Ferjana in ga obližnil, da je zagorel kot plamenica.

"Norec!" je še kriknil Ferjan nad fanta, pa se ves v plamenu zakotalil na tla.

Špelica je kriknila. Nobenega pomisleka, nobenega spoznanja ni bilo v njeni duši. Samo srce je kričalo, da Ferjan gori. Nagonsko je planila k njemu, vrgla nanj ogrinjalko in se še sama žgala v čezenj. Fantje so se zgrnili krog njega in mu gasili tlečo obleko.

"Saj me boste zadušili! Nehajte, saj ni nič!" je veleval Ferjan in si pomagaj izpod žive kope, mimogrede pa si neopazno pritisnil Špelico na srce.

Ferjan se je dvignil, kosci ožgane obleke so viseli od njega. Fantje so ga molče gledali.

"Ali si se opekeli?" je prva izpregovorila Špelica.

"Ferjan, Špelica te je otele!" se je oglasil nekdo.

"Nič mi ni," je rekel Ferjan in se tipal za vratom, kjer ga je skelet mehur.

"Domov pojdi!" je prosila Špelica in zvijala preluknjano ogrinjalko pod pazduho.

"Ali se je ves smodnik vnel?"

"Ves!" so rekli fantje.

"Le čakaj, Jakec!" je stopil Ferjan k fantetu, ki je pozabil izpihniti topič in vnel smodnik.

Jakec je jokaj.

"Pusti ga!" je prosila Špelica. Ferjan se je obrnil proč od njega.

"Pospravite!" je ukazal.

"Streliš je konec. — Ali greš z mano, Špelka?"

"Grem."

In sta odšla po stezici v medlo svitanje svetega jutra.

Po vstajenju so se usule dekleta z žegnomo skozi vrata. V Jasnem solncu so se raztekle te žive rože na vse plati po fari.

Možje so silili v Trdana: "Kako je s Ferjanom?"

"Nič hudega!"

"Hvala Bogu!"

"Toda," je povzel sosed Krivnac, "če tukaj ni Bog s prstom pokazal, kako in kaj ukreni, ni še nikjer. Razumeš, Trdan?"

Trdan pa ni črnil besedice —

Doma je družina čakala gospodarja. Tudi Ferjan je bil pri mizi z obvezanim vratom in osmojenimi lasmi. Gospodar je začel kolač, odmeril za vsakega enak kos, dodal gnjati, hrena, pirov in pogače. Vsi obrazi so bili slovesni.

Ko so zaužili in je vsak svoj delež odnesel shraniti, sta ostala v hiši le oče in sin.

Do dna je oče pokadil čedro, preden je izpregovoril:

"Naprosi si moše, da stopijo h Koritnikovim in vprašajo za Špelico."

"Kdaj, oče?" je zastrmel sin.

"Če je tako volja, kar jutri. Sin je onemel. Vse oarčje mu je vzdrgelalo. Molče je stopil pred očeta in mu podal roko.

Oče mu jo je stisnil; pogledala sta si v oči, kamor je obema stopala rosa svetega jutra.

Še enkrat sta si stisnila roke in se razšla — molče.

Naj umolknem še jaz, okorni pripovedač, ko za te tajne še niso vzbrstale besede.

"PIRUH"

F. S. Finžgar.

Čevljar Primož Stiskar je potegnil kopito iz dodelanega čevlja, ko je sedla žena tik njega na klop. Mož jo je pomeril z očmi in videl skrb na njenem obrazu. Snel je kneftro s kolena in se obrnil do nje.

"No, Mina, ali še ne pojdeš spat?"

"Ti," je začela in takoj nehala. Primož je ta "ti" predobro poznal. Takoj je vstal od čevljarske mizice, sunil nekaj škropetov pod klop, vzdel svetilko in jo prestavil na mizo. Tudi žena se je presedla k mizi.

"Le povej, Mina," je poprosil mož in privil luč, da je bilo le na pol svetlo po sobi.

"Ah, saj sam veš," je rekla žena, pogledala po sebi in povsila oči.

"To že; toda čemu skrb?"

"Tak pogled no!" je pokazala žena po sobi, kjer jih je ležalo dvanajst: po klopih, na peti, v zibki in še v kamrici. "Za božjo voljo, ali te ni strah. Me ne je."

Mož je pogledal po otrocih, ki so spali, kamor je koga vrglo. Za hipce je pomolčal, nato je rekel veselo:

"Strah? Takele žive družbe? Tam je strah, kjer je v zakonih prazen dolgčas."

"Že; ali je pa treba tega tolikanj?"

"Mina, nikar! Treba ali ne treba, tega ne veš ne ti ne jaz. Če boš precejala ta 'treba', ga ne boš nikoli precedila. 'Treba, treba!' Potem takem se ustavi pri vsakem pajku in vprašaj: ali te je treba? Pri osatu na njivi godrnjaj: ali te je treba? Če se ti mogoč izrine na nosu, ali boš stala ves ljubi dan pred zrcalom in tuhtala, ali ga je treba... In vojsko smo imeli, ali jo je bilo treba? In davke imamo — deset sort, in ministre in gosposko — ali je vsega tega treba? — Vsega je treba, dobrega in slabega, tako je."

"Toliko teh drobljancev pa vendar ni treba. Zlasti k bajti ne. Saj je tako kot bi hruško oklatil."

Žena je spet pogledala po hiši.

Primož se je pa razvnel: "Pa prav tega je treba in takihle je treba. Pogledj jih no! Zapečeni so kot štrkljji, trdo vzrejeni in vsako delo jim stoji k rokam. Jazeh je tako popravil peto, da je veselje. Micka ti odleže za dekle. Vsako leto bo bolje."

"Nič ne bo bolje, ko je vsako leto eden več. Treba ga ni." "Pa ga je, in kakor sem rekel, prav takih je treba. Ali ti nisem pravil, da se je v nedeljo pet kmetov pulilo za našega Tončka? Še danes se spopadejo zanje; za vse, če bi jih hotel dati od hiše."

"Kdo jim bo doma služil kruha? Vsem!"

"Mina, ali si bila kdaj lačna pri meni?"

"Tega ne trdim."

"Ali so otroci lačni?"

"Doslej še ne!"

"Tako torej. Cvrtja in pečenke nimate, to je res. Pa pogledj tamle sosedove! Ves dan ti pojo: 'Mama, piškotka, bonbončkov, pogače,' in spet: 'Tega nočem, ne bom, me trebuh

boli.' Kaj pa imajo od tega? Saj jih posnaš, te gliste blede."

"Gospodski so, in v kole jih pošljejo."

"Naj jih le. Midva jih pa ne bova dajala šolat več, kar je prav treba. Učena in gosposke revščine je preveč danes ta dan. Naših bi se polovica že sedaj sama preživljala. Le nič ne skrbj, Mina."

"In če bi nam ti padel?"

"Tudi ta skrb je nepotrebna..."

Primož se je ozrl v kot, kjer je visel Bog, in vse polne vere so bile njegove oči. Žena je umolknila in tudi mož je pomolčal. Potem je segel čez mizo po njeni roki, jo stisnil in izpregovoril mehko:

"Mina! Ali ni tako?"

Še žena je pogledala v kot in rekla:

"Primož, kam naj se denem v tej gneči, ko pride čas? Poleti smo jih spravili na slamo, sedaj je premraz. To premisli."

Primož ni bil zlepa v zadregi, sedaj pa se je popraskal za ušesi.

"O, veš kaj," se mu je posvetilo, "v mesto bi šla. Ali ne?"

"Stane."

"Kaj bi stalo. Vsak večer pridodam eno uro, tudi dve, dela imam preveč; kar pojdi, prav nič se nam ne bo poznalo."

"In doma?"

"O ti ljuba skrb," se je zasmel Primož, skočil k ženi in jo objel.

Tihi teden je žena res zginila. Rano jutro jo je vzelo. Vrišču, ki je vstal med otroki brez mame, bi ne bil nihče kos. Primož mu je bil. Za vsakega je našel odgovoren opravke: Primožek je gospodaril po hlevčku, Micko je zastavil pred ognjišče, Tonček je nosil drva in vodo, Stefan in Jakec sta pestovala. Seveda je moral sam kajkrat vstati s trinožnika in skočiti na pomoč. Če je Micka zavpila: Kuhanooo! je planil Primož v vežo, stisnil lonec pod pazduho, vzdel vilice in so zaplesali rumeni žganci v piskru, da je bilo kaj. Nato je vzdel golico in šel mest. Tako se mu je penilo mleko, kot bi bil deset let za planšarja. Res, take zadrege je imel, da je še na žvižgo pozabil. Šele zvečer, ko so otroci pospali in je pelo njegovo kladivo in škripala dreta, si je žvižgal. Toda nič kaj vesele niso bile tiste žvižgane pesmi in tudi glasne ne. Vse mu je šlo na dolgčas. Vsak dan je gonil po dva otroka na pošto in čim dlje je čakal, tiše je poživljal.

Sele peti dan, ko sta se vrnila otroka s pošte in prinesla dopisnico, se je razvil in ga celo otroški vrišč ni več mogel zmotiti. Take okrogle si je narejal, da so se ljudje ozirali v bajto in se je pobožna Radgand pohujševala: Tihi teden, in si take fruli! Primož se pa ni menil ne za ljudi ne za Radgand. Pred njim je stalo med čevljarsko šaro na mizici pisemce.

"Punkca je in vse je zdravo." Niti na pošto bi ne bil več poslal, da niso silili otroci. Pa so prišli z novim pismom. Primož je utihnil, roke so se mu tresle, čevlji mu je zdrsnili izmed kolien.

"Pridi takoj!"

Samo to je bilo vse branje.

Ko bi bila žena videla tedaj njegov obraz, bi mu bila opo-nesla: "O, ti ljuba skrb ti!"

Mož je šinil, kakor je bil, skozi vrata. Predpasnik je vihral za njim, ko je tekla k Radgandi.

"Lepo te prosim, pojdi in popazi na otroke. Lej, v mesto moram," ji je zasopel kazal dopisnico.

"Kaj pa je?" je poizvedovala Radgand.

"Ko bi vedel! Nesreča bo. No, brž, brž!"

Radgand si je stepavala pazderje, ki se je na letelo ob kolovratu nanjo.

"Saj si dobra, nič se ne čedi. Brž, brž!"

Skočil je iz hiše in tekla do

mov.

Ko je prišla Radgand, ki si ni mogla kaj, da ne bi potoma pomislila, ali ga ni Bog plažal za to njegovo pregrešno žvižganje, je bil Primož Stiskar že opravljen.

"Kakor ukreneš, je prav." a tem ji je izročil gospodinjstvo in odšel. Nič se ni menil za procesijo otrok, ki se je utr-gala iz bajte za njim, hitro opešala ter se oplasena vračala nazaj.

Stiskar je hitel proti daljni postaji.

V bolnici je bila Mina z bogato ženo, ki je že dlje tamkaj pričakovala. Tudi njen mož je prišel z njo vred v mesto. Vsak dan po večkrat je pozvedoval po ženinem zdravju. In če ga niso pustili do nje, je pel telefon in so mu morali poročati.

"Kako vas ima rad!" jo je poglobljala Mina.

"Ali vašega ne bo v mesto?"

"Kaj še!"

"Ali imate že družino?"

"Moj Bog, saj me je sram povedati."

"Koliko?"

"Saj ne boste verjeli. — Dva najst."

"Dvanajst," je povzela bogata žena in se čudila.

Mini je šinila rdečica v lice.

"Blagor se vam," je izrekla žena in vzdihnila.

Mini je odleglo.

"Pri nas pa tako čakamo in čakamo, kaj smo že vse poskusili! Zdravnike, toplice, o, in on je tako strašno nesrečen."

Ženi so se udrle solze, Mini se je zasmilila.

"Nič ne jokajte; glejte, saj se vas je Bog usmilil."

"Ko me tako skrbj. — Ali vas nič?"

"Da bi me kar nič, ne morem reči. Kdo ve kaj pa res ne."

Bogata žena je pogledala Minoo, ki je skrbno krpala revno otroško oblečice. Ozrla se je na prekrasno odedico in svilenle petljice, ki so čakale njeno de- te, spet vzdihnila in se zamislila skozi okno.

In prišla je ura, ko je bilo dopolnjeno, za obe hkrati. Dve deklici sta prišli na svet: ena, neboljena sirotka, ki je komaj rahlo dihnila in ugasnila, hčerka bogate žene; druga, ki se je zveselila življenja, hčerka Mine.

Prikrili so materi smrt za dva dni. Možu so tekale solze, mati pa je strmela nemo v strop od prevelike bolečine. Nato se ji je utrgal suh jok, obup se je začrtal na njenih licih, dokler niso dobile pota solze.

Ko je ponoči tešila Mina malo Minco, se oglasila bogata žena:

"Vi, mati!"

"Prosim, gospa."

Bogata žena je utihnila. Mina je mislila, da je govorila v snu. Pa se je spet oglasila:

"Vi, mati."

Žena je okrenila glavo. V njenih solzah je odsvela medla nočna lučka.

"Vi, mati, ali bi me uslišali, če vas nečesa poprosim."

"Rada, če bom le mogla."

"Vi, mati," žena je premolknila, glas se ji je tresel, a se je premagala in izgovorila:

"Dajte Minco meni!"

Sedaj ni mogla odgovoriti Mina. Samo gledala je v tiste hre

PROSLAVA JEDNOTINE 35 LETNICE

NAZNANILO

Ker pade dan 2. aprila na torek, in ker je ta dan pomembnejši posebej za članstvo K. S. K. Jednote, namreč na omenjeni dan je bila ustanovljena naša dična Jednota, zato je imenovani dan, 7. aprila, takozvana Bela nedelja, spominski ali Jednotin dan.

Radi tega je pri redni mesečni seji dne 10. marca društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., sklenilo, da se korporativno udeležijo prve sv. maše ob poldevetih (8:30) zjutraj na omenjeno nedeljo.

Članstvo je naproseno, da se zbere ob osmi uri v cerkveni dvorani in od tam odkorakamo skupno k sv. maši.

Ker ima sosesrsko društvo Marije Pomagaj, št. 164 K. S. K. Jednote svojo veselico v Oreškovičevi dvorani omenjeno nedeljo zvečer, zato je ne bo imelo društvo sv. Cirila in Metoda, svoje lastne veselice, ampak je naproseno članstvo, da se polnoštevilno udeležijo sosesrskih veselice, ter jim tako izkažemo, da smo njih sobratje.

Torej, Slovenci in Hrvatci, Slovenke in Hrvatice in vsi Slovani v Evelethu in okolici, pridružite se, in praznujmo Jednotin spominski dan 7. aprila.

K. S. K. Jednota vam kliče: pozdravljeni in dobrodošli! Na svidenje omenjeno nedeljo v cerkvi in na veselici. Za vašo naklonjenost se že zanaprej zahvaljujem in vam želim obilo pirhov.

Z bratskim pozdravom ostajam vaš
Martin Shukle,
predsednik nadzornega odbora K. S. K. Jednote.

Iz urada društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wisconsin.

S tem naznanjam našemu članstvu, da smo datum naših rednih mesečnih sej premenili. V bodoče se bodo vršile naše seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob drugi uri popoldne v navadnih zborovalnih prostorih in ne več na prvi ponedeljek.

Izvolite to vpoštevati. S sosesrskim pozdravom
Frank Pauc, tajnik.

Društvo Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O.

Naznanjam vsem onim članicam, ki niste bile navzoče na zadnji seji meseca marca, da smo sklenile, da se dne 7. aprila (na Belo nedeljo) skupno z društvom sv. Cirila in Metoda, št. 101, udeležimo sv. maše ob osmi uri. To bo peta sv. maša in darovana za vse članstvo obeh omenjenih društev.

Upam, da se bodo naše sosesestre te sv. maše v obilnem številu udeležile, da bomo tako na slovesen način praznovali 35-letnico naše Jednote in pokazali, da nam je naša podpora mati Jednota draga. Vsaka članica naj prinese tudi regalijo in zasede v cerkvi za to priliko rezervirani sedež.

Dalje je bilo tudi sklenjeno pomagati nekaj za Vseslovenski katoliški shod v Lemontu, zato se je določilo 10 centov naklade na vsako članico za mesec april. Prosim, da to vpoštevate! — S pozdravom
Mary Pavlovic, tajnica.

Društvo sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.

Članom in članicam našega društva se naznanja sklep zadnje seje z dne 11. marca, da se naše društvo korporativno udeležijo parade skupno z društvom Marije Pomagaj, št. 190 K. S. K. Jednote in sicer v nedeljo, dne 7. aprila povodom proslave 35-letnice obstanka naše dične Jednote.

Zatorej vas opozarjam, da se gotovo zberete ob 9:30 dopoldne v Domu Slovenskih društev, kjer društvo zboruje, da potem odkorakamo z zastavami v cerkev k deseti sv. maši, ki bo darovana za vse žive in pokoj-

ne člane in članice obeh društev. Ob enem prošim tudi stariše, ki imajo svoje otroke v mladinskem oddelku, da jih tudi pripeljejo s seboj, da se tudi oni vdeležijo parade, da se bodo spominjali, kdaj je naša dobra in podpora mati K. S. K. Jednota obhajala svojo 35-letnico.

Nadalje je bilo sklenjeno, da oba označena društva priredita veselico dne 7. julija, za kar je bil izvoljen posebni pripravljajni odbor, ki bo imel vse v oskrbi. O tem se bo o priliki še kaj več poročalo.

S sosesrskim pozdravom
Frank Okoren, tajnik.

VABILO IN NAZNANILO Iz urada društva sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans.

Tem potom se naznanja vsem članicam našega društva, da bomo imele skupno sv. obhajilo dne 7. aprila (na Belo nedeljo). Spovedovanje, se začne v soboto od 4. do 6. ure popoldne in zvečer od 7. dalje. V nedeljo zjutraj se snidem skupaj ob 7:30, da odkorakamo v cerkev k osmi sv. maši ter skupno pristopimo k mizi Gospodovi. Torej vas s tem prosim, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležite, vsaka naj tudi seboj prinese svojo regalijo. Spovedne listke bom sprejemala takoj po sv. maši v cerkveni dvorani; naj zapiše vsaka na listek svoje ime.

Dalje poročam, da isti dan (7. aprila) popoldne sledi prosta zabava v proslavo 35-letnice naše dične K. S. K. Jednote. To proslavo bodo skupaj obhajala tukajšnja društva K. S. K. jedno, in sicer: sv. Petra in Pavla, št. 38; naše društvo sv. Veronike, št. 115 in društvo Marijinega Čistega Spočetja, št. 160. Slavnost se vrši v cerkveni dvorani na 515 Ohio Ave. Torej kličem vsem skupaj: Na veselo svidenje na Belo nedeljo popoldne!

Tudi naznanjam žalostno vest, da nam je kruta smrt iz naše srede iztrgala našo drago sosesestro Marijo Žagar v njeni najlepši dobi, staro komaj 28 let; bolehalo je kakih šest mesecev, zadeta od mrtvouda. Pokojna je bila naša društvena prva tajnica, dokler ji ni smrt petrgala niti življenja. Tukaj zapuščala žalujočega soproga Petra, dva strica, Vid in Anton Vesel in več ožjih sorodnikov, v starem kraju pa še živeče starše ter tri brate. Naj bo blagopokojnici lahka tuja zemlja in večna luč naj ji sveti, njenemu možu in ostalim sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

Voščim zadovoljne velikonočne praznike in veselo Alelujo vsemu članstvu naše Jednote, posebno pa članicam našega društva.

S sosesrskim pozdravom
Katarina Majerle, tajnica.

Proslava Jednotine 35-letnice na Willard, Wis.

Tukajšnje društvo sv. Družine, št. 136 kakor tudi društvo Marije Pomagaj, št. 174 K. S. K. Jednote sta sklenila, da proslavimo 35-letnico K. S. K. Jednote dne 7. aprila (na Belo nedeljo) na sledeči način:

Mladinski oddelk obeh društev se bo udeležil sv. maše, po maši pa zopet vsi v društveno dvorano, kjer se jim bo preskrbelo kaj okusnega za zajtrk in še več drugega, kar veselimo našo mladino. Poleg tega se bo vsem povrh tega še razdelilo piruhe, ker bo naš teden dni po Veliki noči ali Bela nedelja.

Očete in matere, kateri imate že otroke, ki so opravili prvo sv. obhajilo prosim, da jih popeljejo ta dan (na Belo nedeljo), da gredo skupno k sv. obhajilu. Vsi naj se zberejo v društveni dvorani, od tam se pa podajo v cerkev z društveno zastavo k službi božji.

Člani in članice obeh zgoraj

navedenih društev so pa naproseni, da se uvrste v špalirju od cerkve proti dvorani. Matere in očete, ki imate svoje malčke, ki še ne morejo korakati v vrsti, pripeljte jih vseeno s seboj v vašem spremstvu, da bodo vsi deležni piruhov. Kakor mi je znano, bo vsak bogato obdarovan. Tako so tudi člani in članice našega društva sv. Družine in društva Marije Pomagaj uljudno vabljeni, da pridete po sv. maši v dvorano po piruhe, kajti istih bo za vse dovolj.

Zvečer isti dan bo pa v dvorani prosta zabava za stare in mlade; da bo vse bolj veselo, bo že skrbel naš znani mojster Pavel Marolt s svojo harmoniko.

Ponovno prošim očete in matere, da pošljite in pripeljejo vse svoje mlade dopolne k sv. maši in v dvorano. Bolj natančno se vam bo o tem naznanilo pravočasno v cerkvi.

Vsemu članstvu K. S. K. Jednote želim s tem prav veselo Veliko noč.

Ludvik Perušek,

tajnik društva sv. Družine, št. 136.

NAZNANILO IN VABILO Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Naše društvo je sklenilo prirediti veliko plesno veselico dne 7. aprila (na Belo nedeljo) v Oreškovičevi dvorani, začetek ob 7:30 zvečer. Ta veselica se bo vršila v korist društvene blaginje, zato je v prvi vrsti dolžnost vas, cenjene sosesestre, da se omenjene veselice v polnem številu udeležite in da pripelje tudi svoje moške, znanice in prijatelje s seboj. Vstopnina za moške je 50 centov, za ženske pa 25 centov.

Tem potom prav uljudno vabimo tudi vse sobrate in sosesestre društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, da pridete vsi, da bomo skupno praznovali 35-letnico K. S. K. Jednote. O priliki vaših prireditev, vam bomo ustrogo povrnili, saj je to pač naša dolžnost, da gremo radi eden drugemu na roke. Dalje pra vuljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz celega Eveletha in iz bližnje okolice. Dalje vabimo vse člane in članice K. S. K. Jednote iz Gilberta, Virginije in Chisholma. Vsi nam dobro došli! Za vse bo dovolj zabave.

Dalje se članice našega društva lepo zahvaljujejo sobratom društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 za prijazno povabilo na dan skupnega sv. obhajila, in ker so nas povabili na skupni zajtrk. Oprostite, ker se iste, kajtrka nismo udeležile, ker se nam vedno mudi domov; smo pač skoraj vse hišne gospodinje. Hvala vam lepa vseeno!

Se enkrat torej prav lepo vabimo vse Slovence in Slovenke, pridite na našo veselico vsi in vse, ne bo vam žal, ker to bo prva veselica po Veliki noči, upamo, da bo tudi dobro obiskana. Jamčimo vam, da bo za vse najboljše preskrbljeno. Ne pozabite torej priti dne 7. aprila v Oreškovičev dvorano! Ob enem želim vsemu članstvu našega društva in Jednote prav veselo in zadovoljne velikonočne praznike in dosti lepih piruhov.

S sosesrskim pozdravom
Mary Udovich, tajnica.

Iz urada društva Marije Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wisconsin.

Bilo je že v Glasilu poročano, kako lepo je naše društvo v zadnjih par letih napredovalo. Za tak lep napredek se na tem mestu zahvaljujem vsem dobromislilnim in bodrilnim članicam našega društva.

Tudi to leto se društvo giba k napredku. Zadnje sejo so bile sprejete zopet tri nove članice in dve predlagane na novo.

Naše društvo plačuje bolniško podporo bolnim članicam iz svoje blaginje. Pri tem društvu se vsaka lahko zavaruje

proti bolezni za \$1 in \$2 dnevne podpore. Mesečni assessment za \$1 dnevne podpore znaša 55 centov, za \$2 dnevne podpore pa \$1.10. Ta assessment je tako majhen, da mislim, da ni drugega društva, ki bi imel tako nizki bolniški assessment. Pri vsem tem je pa naša bolniška blaginja na trdni podlagi. Sicer ni moj namen se preveč hvaliti z našim društvom ali s skladom te blaginje. Naj mi bo dovoljeno na tem mestu povedati, da imamo sedaj preko tritisoč (\$3,000) v blagajni za naše bolne sestre.

Dalje naznanjam članicam našega društva, da je sedaj v teku kampanja za pridobivanje novih članic. Zdej šteje naše društvo 159 članic. Namen te kampanje je zvišati število od 159 na 200 članic. Ker bo prihodnje leto konvencija K. S. K. Jednote, želimo na isto poslati dve delegatkinje; toda to je odvisno še od nas samih. Če bomo dosegle to, kar smo se namenile, bomo lahko ponosne.

Omenila sem že glede te naše posebne kampanje. Na zadnji seji je bila določena prva nagrada: zlat prstan z Jednotnim znakom isti članici, ki bo pridobila sedaj največ novih kandidatkinj v naše društvo; drugo in tretjo nagrado se bo kasneje določilo. Torej drage mi sosesestre, idite vse na delo za novimi članicami. Privedite jih pod okrilje naše dobre matere K. S. K. Jednote. Pri tej agitaciji ne pozabite razložiti kakšne dobrote deli društvo in Jednota članstvu v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

Pripoznam, da je težko dobiti dosti novih članic, ali vendar s trudopolnim delom in z dobro voljo se bo dosegla naša želja v polni meri.

Nadalje naznanjam, da bo naše društvo priredilo prvo domačo zabavo v soboto zvečer dne 13. aprila v Kralovi dvorani na West Allis. Prošene ste vse cenjene članice, da se te priredive udeležite vse. Pripelje s seboj tudi moške, prijatelje in znanice, da se bomo lahko po domačem običaju skupaj veselili in zabavali. Ker je tudi pri našem društvu dosti dobrih kuharic in mojstric, ki znajo peči okusno domačo potico, zdaj so si napovedale ena drugi boj. Pa veste kako? Tista bo zmagovalka v tem boju ali tekmi, ki bo naredila največjo in najboljšo okusno potico. Torej na veselo svidenje dne 13. aprila!

Po večini je že vsem članicam našega društva znano, da bo društvo sv. Jožefa, št. 103 K. S. K. Jednote proslavilo razvitje svoje nove zastave dne 7. aprila (na Belo nedeljo) v So. Turn dvorani.

Po naznanilu sobrata Anton Grdina, glavnega Jednotinega predsednika bo naša najstarejša slovenska podpora organizacija, K. S. K. Jednota obhajala svojo 35-letnico obstanka ravno isti dan, to je dne 7. aprila (na Belo nedeljo). Te slavnosti se udeležijo glavni predsednik in tudi duhovni vodja K. S. K. Jednote.

Jaz, kot predsednica našega društva Marije Pomoč Kristjanov prosim s tem in pozivljam vse naše članice, da se korporativno udeležite te velike slavnosti dne 7. aprila. Spored je sledeči:

Točno ob 9:30 dopoldne se udeležimo skupne sv. maše. Zbiramo se v cerkveni dvorani na West Allis. Ne pozabite regalije. Isti dan ob 3. uri popoldne se zopet zbiramo za proslavo v South Side Turn dvorani.

Torej vse članice našega društva dne 7. aprila na plan! Vsemu članstvu K. S. K. Jednote želim veselo velikonočne praznike. — S pozdravom

Josephine Windishman,

predsednica.

Društvo sv. Srca Marije, št. 198, Aurora, Minn.

S tem naznanjam vsem članicam našega društva, da bomo imele skupno spoved na Veliko

soboto ob sedmih zvečer in sv. obhajilo na Veliko nedeljo pri poldevetih sv. maši.

Torej drage mi sosesestre, opravite vse to dolžnost; ker nas je malo po številu, vas prosim, da se vse udeležite skupnega sv. obhajila. Dobro si zapomnite, da mora vsaka članica opraviti svojo versko dolžnost, ker pravila tako zahteva. Prinesite svojo regalijo s seboj; katera iste še nima, jo lahko dobi pri meni.

Zaeno vabim tudi vse naše članice, da se udeležijo slavnosti na Jednotin dan. Društvo Marije sv. Rožnega venca, št. 131 je nas povabilo, da tudi naše društvo z njimi koraka k sv. maši v nedeljo, dne 7. aprila. Sv. maša se prične ob 10:30. Pridite torej vse v Slovensko društveno dvorano že ob 10. uri, to je na Belo nedeljo, in prinesite svoje regalije seboj. Tudi naš mladinski oddelk naj se tega udeleži.

Torej vse članice udeležite se skupnega sv. obhajila na Velikonočno nedeljo ob 8:30 pri sv. maši, enako pridite tudi dne 7. aprila, da se skupno z društvom Marije sv. Rožnega Venca udeležimo sv. maše kakor gori navedeno.

S sosesrskim pozdravom
Mary Smolich, tajnica.

West Allis, Wis. — Ko sem v zadnjem mojem dopisu omenil o veliki slavnosti našega društva sv. Jožefa, št. 103 K. S. K. Jednote, ko bo na Belo nedeljo razvil svojo novo zastavo, tedaj sem rekel, da še ne vemo, na kak način bo nova zastava dospela baš isto uro semkaj, predno bo blagoslovljena. Več rojakov me je že vprašalo, če jo bo slavni avijatik Lindbergh semkaj v aeroplanu pripeljal? Zdej, ko sem stopil s pripravljajnim odborom v ožjo stiko, sem pa zvedel, da bo to zastavo osebno semkaj iz Clevelanda prinesel naš vrli Jednotin predsednik sobrat A. Grdina, kajti zastava je v delu pri znani slovenski tiskarji, Frank Kerže v Clevelandu. Zvedel sem tudi, da je bilo na to redko slavnost povabljenih več glavnih uradnikov naše Jednote, ki so svojo udeležbo že obljubili.

Glede tega ste sedaj na jasnem. Kaj takega še ni nobeno drugo društvo doživelo, da bi novo zastavo na slavnost iz tak oddaljenega kraja prinesel kak Jednotin predsednik. Tako vam moram tudi naznanjati, da bo to zastavo blagoslovil naš Jednotin duhovni vodja Rev. K. Cvercko iz Indianapolis, Ind., ki pride ta dan tudi semkaj. Botrovala bosta člana društva sv. Jožefa, Mr. in Mrs. Gazvoda. Ker imamo tudi dosti fantov pri našem društvu, bo jako dosti mladih tovarišev zastave. Je pa pri tem njih važno delo, da si za ta nastop izberejo tudi tovaršice, kajti sami fantje gotovo ne bodo nastopili v paradi. Vsakdo naj torej gleda, da si izbere svojo najlepšo družico za ta dan.

Članice društva se tudi marljivo pripravljajo, da bo kosilo za cenjene goste in občinstvo prvovrstno. Torej uljudno vabimo vse cenjene rojake in rojakinje ter cenjena društva iz našega mesta in bližnjih naselbin, da nas s svojo navzočnostjo dne 7. aprila počastite. Vabljeni ste vsi iz Sheboygana, Waukegana, Chicaga, Jolieta, Kenosha itd.

Pozor, pozor! Je pa pri tem še nekaj drugega važnega! Ta slavnost ne bo prirejena samo od društva sv. Jožefa, povodom blagoslovitve nove zastave, ampak ta dan bomo obhajali tudi vsi 35-letnico obstanka K. S. K. Jednote. K temu bodo pripomogla skupna društva iz Milwaukee in West Allis, na kar se že sedaj jako marljivo pripravljajo. Lahko bi trdil, da bo ta dan 7. aprila Jednotino 35-letnico baš naša naselbina najlepše proslavila. Slavnost se vrši dopoldne na West Allis, pri poldevetih v South Side Turn

dvorani in zvečer z bogatim programom ter igro.

Torej dragi mi rojaki in rojakinje, ne zamudite te slavnosti, kar vam ne bo nikdar žal. Na veselo svidenje vsem skupaj!

Naj še k sklepu omenim dan 3. marca, ko smo imeli tukaj si-
dajen koncert odličnih pevcev državne opere iz Ljubljane, Mr. Anton Šublja in Mrs. Pavlo Lovše. Koncert je bil nekaj nepričakovano velikega in lepega. South Side Turn dvorana ni bila še nikdar tako napolnjena kot ta večer. V resnici je ta dan naša slovenska pesem tukaj v Milwaukee zmazala na celi črti! Vesele velikonočne praznike in dosti piruhov želim vsemu cenjenemu članstvu naše Jednote in vsem čitateljem tega lista.

John Kovačič,

član društva št. 103, K.S.K.J.

DRUŠTVENE VESTI

Naznanilo.

Članom društva sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa., naznanjam, da sem se preselil. Moj novi naslov je 5437 Dresden Way, to je prva Alley nad Butler St., to si naj člani zapomnijo, posebno tisti, kateri imajo z menoj kaj osebnega za opraviti.

Naznanjam tudi vsem članom in članicam, kateri se niso udeležili skupne društvene velikonočne spovedi, ali kateri se še niso udeležili po drugih cerkvah, da to opravijo do prihodnje seje, ter meni izroče spovedne listke na prihodnji seji.

Pozdrav vsem skupaj
Vinko Besal, tajnik.

Vabilo

Člani društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., so prošeni, da se v obilnem številu udeležijo sv. maše na Veliko nedeljo, dne 31. marca ob 10:30 zjutraj. Zbiral se bomo ob desetih v navadnih društvenih prostorih in prinesite svoje regalije s seboj. K sklepu vas še prosim, da greste na agitacijo in pridobite kaj novih članov zdaj, ko je zdravniška preiskava še prosta. Vsem skupaj želim veselo Alelujo! — S pozdravom
A. J. Fortuna, tajnik.

Kegljaška liga pri društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Poročano je že bilo, da so se člani našega društva začeli zanimati za kegljanje. Najprvo je bila samo nekaka tekma med starimi in mladimi člani. Izid te tekme je bil, da so prvi večer dobili vse tri igre starejši, drugi teden so pa vse tri dobili mlajši člani, torej 50-50.

Da smo prišli na pravo pot, smo ustanovili kegljaško ligo, pod imenom "St. Aloysius No. 47 K. S. K. Bowling League of Chicago, Ill. Predsednik te lige je sobrat Ludwig Skala, tajnik pa Joe Kobal. Sedaj kegljajo štirje oddelki, pod sledečimi kapitani: John Kochevar, John Gottlieb, Math Kremer in Frank Kozjek.

Boj se vrši vsak torek večer na slovenskem šolskem kegljišču in sicer od 7. do 9. in od 9. do 11. ure. Zadnji teden je bil rezultat sledeči: Kochevar dobil 1, zgubil 5; Gottlieb dobil 3, zgubil 3; Kremer dobil 5, zgubil 1; Kozjek dobil 3, zgubil 3. Nadaljni rezultati bodo priobčeni vsak teden v angleškem delu Our Page.

Pripomniti moram, da so kegljavi večinoma sami začetniki, pa so že pokazali, da bodo enkrat dobri kegljavi.

Več o tem ob drugi priliki.
Član kegljaške lige.

Naznanilo in vabilo.

Tem potom naznanjam vsem članicam našega društva Marije Pomagaj, št. 119, Rockdale, Ill., da bomo imele velikonočno spoved na Veliko soboto (30. marca) zvečer in na Velikonočno nedeljo zjutraj ob pol šestih po sv. obhajilo. Zbirale se bomo pred cerkvijo ob 5:15; pridite pravočasno, da skupno od-

korakamo k službi božji in pristopimo k mizi Gospodovi.

Ker bo imelo naše društvo letos sv. obhajilo na Veliko nedeljo, torej je zadnji čas za vsako članico, da opravi svojo versko dolžnost. Torej upam in želim, da se bodo članice v velikem številu udeležile skupnega sv. obhajila kakor gori naznanjeno.

K sklepu vam voščim vsem skupaj vesele in srečne velikonočne praznike.

S sosesrskim pozdravom
Theresa Zupancic, tajnica.

Društvo sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa.

Dragi mi bratje in sestre: Prav pohvalno se moram izraziti in vam dati priznanje, ker ste se tako lepo izkazali, ko smo imeli velikonočno spoved in sv. obhajilo. Tako velike udeležbe v resnici nisem pričakoval. Prav lepo se mi vidi, da me poslušate in izvršujete pravila K. S. K. Jednote. Torej vas na tem mestu ponovno pohvalim, ker ste vneti in dobri člani društva ter Jednote. Lahko trdim, da je to velikonočno dolžnost opravilo več kot 85% našega članstva. Vsega posnemanja vredno in pohvale!

Dalje vam poročam, da bomo imeli plesno veselico v korist društvene blaginje dne 6. aprila, to bo na soboto po Veliki noči. Pričetek iste bo ob 7. uri zvečer. Igralo bo devet tamburašev. Vsak član in članica naj pripelje na to prireditev še svoje prijatelje, znanice in sode. Pristopnina za moške znaša 50 centov, za ženske pa 25 centov.

Torej vas prosim, da se vsi skupaj potrudite, da bo naše društvo vsestransko napredovalo. Glejte, da boste dobili zopet javno pohvalo, kakoršno ste dobili glede velikonočne spovedi. S sosesrskim pozdravom
Frank Flajnik, predsednik.

Iz urada društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Cenjene sestre: Dosti se je že pisalo o Vseslovenskem katoliškem shodu, in veliko se še bo; ta shod je velikega pomena in se bo vršil prvič v Ameriki, 6., 7. in 8. julija, 1929 v Lemont Ill., na ameriških Brezjah. Na tem shodu moramo napraviti nad vse pričakovane sijajen uspeh, zato pa drage mi sestre, našega društva, tudi jaz apeliram na vas, da se boste tudi ve v kolikor mogoče velikem številu udeležile tega shoda. Naše društvo, kot največje pri naši Jednoti, mora imeti tudi največje zastopstvo na omenjenem shodu. Kar vemo do sedaj, bo stala vožnja \$7 tja in nazaj. To je od tukaj se bo šlo v soboto in nazaj od tam se bo šlo v nedeljo o polnoči, tako da se bo lahko prisostovalo vsem slavnostim v nedeljo; kateri bodo hoteli ostati v Lemontu pa vse tri dni, bo stala vožnja okrog \$18.42 za tja in nazaj.

S pripravo za ta shod se mora začeti takoj. Kakor hitro zvezem kaj bolj natančnega, radi vožnje, bom začela takoj vpisovati imena članic, ki se bodo udeležile. Tudi tiste, katere boste potovale z avtomobilom se zglasite, da vas zapišem in vem koliko jih imamo pričakovati pod našo zastavo, ko se bo vršila slavnost. Glejte, da se Magdalene skazemo kot aktivne, neumorne, ne samo na društvenem polju, ampak pri vsaki dobri stvari, najsibo že društvena, katoliška ali narodna. Matere, bodrite in pripeljte na ta velepomemben shod svoje hčere! Nagovorite svoje sode in eno drugo med seboj, da bo naša častno število. Mislim, da naše društvo tudi ne bo zaostalo pri odseku z narodnimi nošami, zato opozarjam vsako, katera ima narodno nošo ali si jo upa dobiti, da se zgasi, najsibo pri meni ali pa pri Miss Anna Oražen, 6325 Carl Ave.

Na prihodnjo sejo dne 1.

(Dalje na 5. strani).

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsak tork

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Zdrženih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: **CLEVELAND, OHIO**
6117 St. Clair Ave.
Telefon: Randolph 3912Naročnine:
Za člana, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.00
Za inozemstvo \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO**
Telephone: Randolph 3912

83

REDNISTVO in upravljanje "Glasila K. S. K. Jednote" izraža tem potom vsem cenjenim čitateljem lista širom Amerike in onstran oceana vdanostne velkonočne pozdrave in voščila.

Ivan Zupan,
urednik in upravnik**SLAVA KRISTUSU!**

Veki so hrepeneli in narodi so vzdihovali po Njem, ki se imenuje "Pričakovanje narodov."

V solzah starih očakov in prerokov je zdaj pa zdaj zasijala zarja bodoče slave Njegove. In slaboten odmev Njegove bodoče slave je bil oni čarobni diš, ki je dajal življenje bogoslužju in svetim spevom izvoljenega naroda v stari zavezi.

"Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji..." je pel angelski slavošpev v onem veličastnem trenutku, ko se je učlovečil nesmrtni Kralj vseh vekov.

Množice so klicale: "Hozana!" ko je ponižni kraljevski Sin Davidov jezdil v Jeruzalem.

In ko je človeška zloba v svoji zaslepljenosti mislila, da sme slaviti zmagošlavje nad Kristusom, takrat Mu je zemlja pela slavo v zamolklih tonih groze, in sonce je zakrilo svoj sicer jasni obraz pred slepilnimi žarki slave Onega, čigar smrt je vstajenje.

Mlada Kristusova cerkev je Kristusu s krvavimi črkami pisala himno na temno platno poganske propalosti, krivičnosti in krutosti.

Ogrnjena z mučniškim plaščem kraljevskega škrlata je pela slavo svojemu Kralju, ki je po križu in trpljenju premagal svet in odrešil človeštvo.

Na rimskih arenah so krščanski mučeniki junaško gledali smrti v obraz. Poganske množice so pričakovale, da bodo trepetali, toda krščanski junaki so navdušeno peli himno: "Kristus je zmagal, Kristus vlada, Kristus zapoveduje..."

Cerkev je zrastle v velikansko drevo; narodi so pri nji iskali zavetja, počivali so v njeni senci in tukaj pili vode zveličanja. Od vseh strani so narodi hiteli kvišku v mesto, ki je zidano na gori: "In poslednje dni bo ustanovljen hrib hiše Gospodove vrh hribov in se bo povzdignil čez griče, in vreli bodo k njemu vsi narodi" (Iz. 2, 2.).

In globlje in globlje je narode prešinjal duh, ki je navdihnil preroka, da je pel: "Hvalite Gospoda vsi narodi; hvalite Ga vsa ljudstva!" (Ps. 116).

Vedno in povsod je cerkev pela Kristusu slavo. Pela Mu je slavo v stiski, pela v boju, pela v triumfu. Pela mu je slavo, ko se je še skrivala pod zemljo in ko je njen glas odmeval od podzemskih obokov in se s podvojeno silo povračal v srca vernikov in jih navduševal, da so junaško umirali — Kristusu v slavo: Pela Mu je slavo, ko se je njen glas razlegal iz mogočnih katedral, prešinal vse javno življenje in navdihnil verni zahod, da se je vzdignil proti nevernemu vzhodu — Kristusu v slavo!

Slavospevi, ki jih cerkev poje Kristusu, tudi takrat ne utihnejo, ko narodi v svoji oholosti cerkev in vero Kristusovo izpodirajo iz javnega življenja in se v svoji zlobi hočejo otresti sladkega jarma Gospodovega. Tudi takrat poje cerkev slavospeve Kristusu, in njen jasni glas krepko odmeva od zamolklih glasov narodov, ki morajo nehoti priznati, da ni mogoče — brez Kristusa... Zato Cerkev tudi sredi splošne razburjenosti mirno poje, sredi splošne verske mlačnosti Cerkev navdušeno poje in sredi splošne disharmonije zvené v njenih spevih nebeske harmonije...

Svet jo preganja, Cerkev se pa veseli v Kristusu; svet jo kolne, Cerkev pa poje slavospev Kristusu... Zastonj se razburja svet!... Cerkev šteje svoje dni po svojih svetnikih, ki so se v svojem življenju približali Vozu — Kristusu; in v njih slavi Kristusa! Zdaj poje v slovesnih tonih in svoj jasni glas združuje s slavo spevmi zmagošlavne Cerkve; zdaj spet se trese njen glas v najnižjih oktavah in v tonih zemske bede poje slavo Onemu, ki je "Kralj vseh kraljev!"

In kako tudi ne bi slavila Kristusa! Cerkev, odgojiteljica človeštva, dobro vé, da se je le po Njem, ki je njen nevidni poglavar, začelo novo življenje pretakati po žilah človeštva. Človeštvo je taval v temi; izgubilo je pot življenja in zašlo... In prišel je in človeštvo pokazal pot življenja On, ki je Luč, Pot in Življenje. Moralna sila je bila v človeštvo skoraj zamrla in svet je obupaval nad življenjem. V skrajni stiski je prišel človeštvo odrešiti Kristus — Dobrota in je dal življenju pravo vse-

bino in le po njem je življenje vredno, da je živimo.

Največji poganški veleumi so obpomenili ostali pred najvišjimi vprašanji človeškega uma in vzdihovali: "O da bi prišel kak nebeščan poučiti nas!" In prišel je ta Nebeščan, in svetu prinesel resnico. In na obnebu človeškega uma je zasijala nova zvezda, ki nam kaže pot k resnici. Za to nebesko zvezdo so se ozirali misleci kakor sv. Tomaž Akvinez. Na podlagi Resnice so zgradili velikansko prekrasno stavbo neporušene resnice — Kristusu v slavo! Ideja Kristusove slave je navdihnila velikega krščanskega umetnika (Cimabue), da je naslikal Kristusa v Njegovi slavi. In ob koncu devetnajstega stoletja je razdvojen umetnik (Jörgensen) obstal pred to sliko in vzkliknil: "Da, to je res Kralj veličanstva!"

Zato se tudi v dandanašnji dobi, osobito o velikonočnem času še vedno v svojem srcu klanjamo Kristusu, ki je Pot, — Resnica — in Življenje! —

LUČ V RAZSVETLENJE

Dvigni se misleči duh in pohiti za dobro dveh tisočletij nazaj v preteklost! Ustavi se in razmisli in primerjaj dogodke, ki so se odigrali na pozorišču življenja neposredno pred prihodom Jezusa Kristusa. Zalostno je bilo — boš moral sklepati — žalostno, ker so celo ti isti, ki so se ponašali z največjo omiko, kakor Grki in Rimljani, imeli glede npravnosti zelo temne ali popolnoma napačne pojme. Priznati boš tudi moral, da je tem globlje padala npravnost, čim bolj je ginila vera.

Družabne pravičnosti, prelepe hčerke božje, ni bilo nikjer. Bogataši so se šopirili in razsipali svoje premoženje v razkošnih in razuzdanih veselicah, siromaki pa so hirali vsled pomanjkanja najpotrebnejših reči. Beda jim je utisnila svoj pečat; z zavestjo bede so pa izgubili vsako misel na pošteno čednostno življenje. Razkošja si niso mogli privoščiti, zato so se pogrezali tem niže v pohotnost. Bogatini niso marali poznati nikakega sočutja niti z najbednejšimi izmed bednih. Hladnokrvno so jih prezirali, ker jih niso smatrali za nič več kakor za živali. Za krepostne so imeli sami sebe, ker jih ni ovladalo usmiljenje do siromakov. Dajati miloščino jim je bila potrata. Njihovo mnenje je pisatelj Plavt jako dobro izrazil z besedami:

"Zakaj dajati siromaku; kar mu daš, je izgubljeno, siromaku se pa podaljšuje njegovo bedno življenje."

Se modreje se je o njih izrazil modrijan Platon: "Ubožca ne sme biti v državi nobenega; take ljudi treba pregnati iz mest, s trga sme biti v državi mest, s trga in dežele, da ne bo nobene take živali v vsej državi."

Siromakom podobne osebe so bile deležni tudi sužnji. Na tisoče in tisoče jih je živel v rimski državi; bili so popolnoma brezpravni, njihovi lastniki so postopali z njimi kakor z živino. Na sejmih so jih kupovali in prodajali, z bičem v roki so jih priganjali silili k napornemu delu. Starih in onemoglih, ki so vse svoje moči žrtvovali za gospodarjeve koristi, niso hoteli preživljati, ampak so jih neumljeno pomorili. Nekaj navadnega je bilo v Rimu, da so se z gospodarjem vred morali preseliti s tega sveta tudi njegovi sužnji; gospodar seveda po naravni smrti, sužnji pa po nasilni.

Sad npravnega propada so bile tudi družinske razmere. V prejšnjih starih časih, ko je paganska vera imela še moč na življenje narodov, so vladali strogi ženitveni običaji in predpisi. Dobro urejena družina je bila najboljša podlaga naroda in države. Kakor hitro se je pa vera zrahljala, so tudi zakonski predpisi in običaji ponehali. Mož in žena nista sklepala zakonske vezi v trajno, domrtno skupnost, marveč se je ta pogodba lahko razveljavila, kadar se je komu zljubilo. Plemeniti Rimljani so odpuščali svoje žene in si jemali druge z isto brezbriznostjo kakor se sleče stara obleka in se obleče

nova. Žene se tega ne samo niso več sramovale, marveč celo ponosne so bile na to; saj so se poročale, da so se ločile, ločile pa so se, da so se zopet poročale. Prišlo je tako daleč, da bogate Rimljanke niso več štele let po konzulih, ampak po svojih možih.

Temu primerna je bila tudi skrb za otroke. Stariši so imeli neomejeno oblast nad njimi; lahko so slabotno bitje ali prodali ali zavrgli ali tudi umorili, kakor so hoteli. Če je pa otrok našel milost v njihovih očeh, so se odločili, da ga vzgojijo. Vzgojali pa niso stariši, ki so prvi za to poklicani, marveč sužnji. Seveda so ti pomerkužili in razvabili svoje varovance, zakaj gledali so v njih svoje bodoče gospodarje in da bi se jim prikupili, so jim vse, tudi nedovoljene reči, dovoljevali. Slabi vzgoji je sledil slab rod.

Največji duhovni tedanjega časa so spoznali, da je npravnost propadla in se umeknila razbrzdanosti. Z grozo v srcu so opažali, da ni poteptana samo paganska vera, marveč da se ves rod, vsa država nahaja na robu propada. Skušali so pretečo nevarnost odvrniti, pa niso mogli; zato se jih je polotila žalost, nemir, dolgčas, gnus nad življenjem in nezadovoljnost s samim seboj. Dostojno, človeka vredno življenje živeti niso znali, zato so učili dostojanstveno umirati. Pisatelj Plinij je napisal slavospev samomoru.

Tedaj se je dopolnilo, kar je napovedal prerok Izaija: Ponižana je visokost narodov na svetu. Okužena je zemlja po svojih prebivalcih: prelamljali so postave, spreminjali so pravo, uničili so večno zavezo, zaradi tega preklenstvo razjeda zemljo.

Neskončni Bog, ali boš pripustil, da se človeštvo konča v svoji hudobiji? Ne. — V večni Previdnosti je bilo odločeno, da zemljanom zasije Luč Resnice in Pravice, Luč v razsvetljenje narodov, takrat ko jo bodo najbolj potrebovali. V popisanih žalostnih razmerah je napočil ta čas in iz Betlehema je zasijala božja Luč — Jezus Kristus, čigar veselo oznanilo se je razglasilo vsemu svetu.

Nauk božjega Odrešenika je bil namenjen vsem ljudem, vendar je pa v prvi vrsti bednim in stiskanim prinesel tolažbo, ki je blagodejno vplivala na njihove razvržene duše.

Vam siromakom, vam ponižanim in poteptanim veljajo besede Zveličarjeve: "Blagor ubogim, zakaj vaše je kraljestvo božje. Blagor vam, ki ste sedaj lačni, zakaj nasičeni boste. — — — Radujte se, zakaj glejte, veliko je vaše plačilo v nebesih" (Luk. 6, 20-23).

Vas mogočnjake tega sveta, vas bogatine, ki ste trdosrdni do ubogih trpinov, ki jim ne privoščite niti tega, kar jim po pravici gre, pa zadene groznja Gospodova: "Gorje vam bogatini, zakaj dobili ste svojo tolažbo. Gorje vam, ki ste sedaj nasičeni, zakaj stradali boste" (Luk. 6, 24, 25).

Se je čas, da spoznate svojo zmožnost, popravite svoje življenje: "Bodite usmiljeni, kakor je tudi vaš Oče usmiljen" (Luk. 6, 36).

Sveta mora biti tista postava,

ki je bila dana od začetka. Ko je Bog ustvaril prva dva človeka kot moža in ženo, ju je zvezal v nerazdružno celoto. Kar pa je Bog zvezal, naj človek ne loči. Kdor to po Bogu ustvarjeno celoto ruši, omadežuje svojo dušo s hudobijo greha. "Kdorkoli se od svoje žene loči in oženi z drugo, preuštvrje proti prvi; in ako se žena, ki se je ločila od svojega moža, omoži z drugim, preuštvrje" (Mr. 10, 11, 12).

Te in podobne besede božjega Učenika so kakor dvorezen meč sekale v človeška srca. Mnogi so prihajali in poslušali njegov glas; toda srca nekaterih so bila trša nego kamen, odhajali so proč od njega govoreči: "Trda je ta beseda, kdo jo more poslušati" (Jan. 6, 60).

Drugi pa so občudovali veličino njegovega nauka ter ga sprejeli rekoč: "Gospod! Besede večnega življenja imaš" (Jan. 6, 68). Tem je bil Jezus v vstajenje, onim pa v padec, kakor je prerokoval starček Simeon.

Tudi danes sta dva tabora na svetu. Kje stojiš ti? Ali ti je Jezus v vstajenje ali v padec? Vstajenje, je naše hrepenenje!

Luč v razsvetljenje — — — Razsvetli nas!

JAVNA ZAHVALA

Ob povratku v domovino mi je izpolniti prijetno dolžnost, da se zahvalim svojim dragim ameriškim rojakom, ki so mi v času moje pevske turnee po Združenih državah stali ob strani, bodisi z dejansko pomočjo, bodisi z dobrim svetom, bodisi s toplo besedo.

Moja prva in največja zahvala velja predsedniku International Savings & Loan Association Mr. Josip Plevniku in njegovi soprog, ki sta z izrednim razumevanjem mnogo pripomogla pri aranžiranju koncertov, in katerih gostoljubna hiša je bila v tem času moj drugi, prijetni dom.

Nadalje se zahvaljujem tajniku pripravljalnega odbora Mr. J. Rogelju za uspešno korespondiranje z voditelji slovenskih naselbin, kakor tudi vsem aranžerjem koncertov, kjer sem pel, in onemu slovenskemu časopisu, ki je mojo pot prav razumelo in me kot važen kulturni činitelj podpiralo v teh težnjah.

Ljubeznjivi sprejemi in izredna pozornost, katere sem bila povsod deležna, pa mi ostanejo v trajnem spominu kot najlepši trenutki mojega pevskega življenja.

Vsem in vsakem posebej moja iskrena zahvala in prisrčen pozdrav ob slovesu!

Paula Lovšetova,
operna in koncertna pevka iz Ljubljane.
Cleveland, O., 18. marca, 1929.**GLASITELJICI NAŠE PESMI**ge. Pavli Lovšetovi ob njenem povratku v domovino.
Sem, iz naše domovine, kjer najlepše so gore, kjer najlepše so livade, kjer najlepše sploh je vse.

Pevka naša je dospela — kakor slaveček njen je glas, da bi tukaj v tujini, pesmi čul se naše kras.

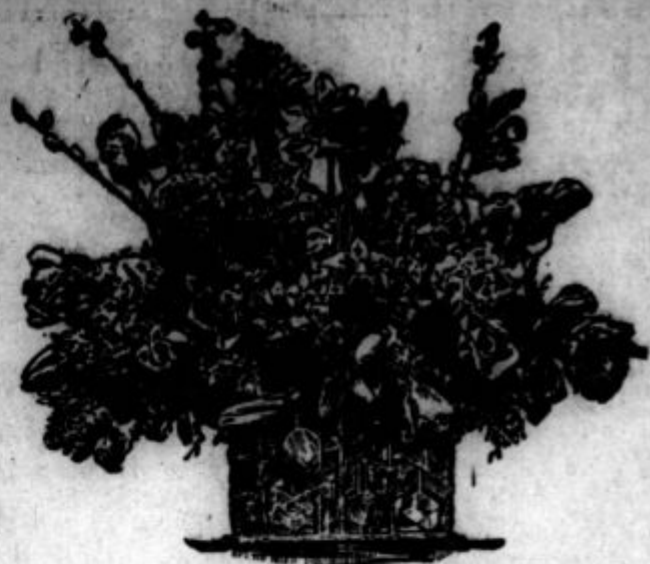
Srca so se nam topila, ko je njene pesmi čar zbuja sladke vsem spomine, nepozabljene nikdar.

V pesmi naši, krasni, mili, nas je vse očarala, vendar tukaj pa med nami ni ostati marala.

Vleklo jo nazaj je v kraje, znane, ljube, drage nam, da pozdrave srčne naše domovini nese tam.

Srečna pot domov Ti bodi, v pesmi osrečuj še svet! Nas v tujini ne pozabi, kmalu k nam se vrni spet!

Ivan Zupan.

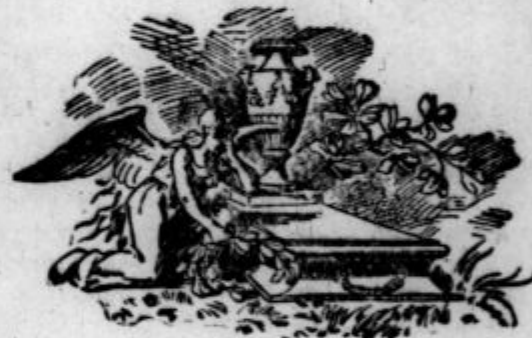
Slapnik BratjePRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA
TRGOVINA S CVETLICAMI V
CLEVELANDU

SAMOENA TRGOVINA

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila cvetlic za praznike. V zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže cvetlice vsake vrste kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice. Prodajamo tudi cvetlice v posodah.

Postrežba s cveticami pri pogrebi, porokah in drugih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se uljudno priporočamo in želimo vsem vesele velikonočne praznike!

6113 St. Clair Ave.
Tel. Rand. 1126**NAZNANILO IN ZAHVALA**

S tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja našemu ljubemu in dragemu očetu

Martin LibersherUmrli je dne 3. marca po kratki bolezni, star 75 let. Bil je član društva sv. Jožefa št. 2 KSKJ., društva sv. Martina W. C. U. in društva Presv. Imena.
Spreved se je vršil dne 5. marca po cerkvenih obredih. Položen je bil k večnemu počitku na pokopališče sv. Jožefa ob veliki udeležbi sorodnikov in prijateljev.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem za lepe darovane vence, za naročene sv. maše in onim, ki so dali svoje avte pri pogrebu na razpolago. Tako tudi lepa hvala vsem, ki ste prišli pokojnika pokropiti. Lepa hvala tudi drugim in vsem, ki so nam v enem ali drugem oziru v teh dnevih naše hude preskušnje kaj pomagali in se udeležili pogreba blagopokojnika. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Vam dragi in nepozabni oče pa želimo večni mir in pokoj. Lahka naj Vam bo ameriška zemlja! — Zalujoci Vaši

SINOVI IN HČERE.

Joliet, Ill., 19. marca 1929.

ANTON ANŽLOVAR6202 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Trgovina z modno obleko za ženske, deklice in otroke. Velika zaloga spomladinskih oblek in klobukov za ženske in deklice.

Želim prav vesele in blagoslovljene velikonočne praznike vsem cenjenim odjemalcem!

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 101.03%; solventnost mladinskega oddelka znaša 144.73%.

Od ustanovitve do 1. januarja 1929 znaša skupna izplačana podpora \$3,472,361.00.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 6019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpreds. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chicago, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indiana-polis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:
MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
LOUIS ZELENKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICH, 5405 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHER, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:
FRANK OPEKA Sr., 26-10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:
JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIC, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILA":
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ESELE in blagoslovljene velikonočne praznike želim vsem cenjenim sobratom in sosestram K. S. K. Jednote. Naj nas letošnja Velikonoča, v 35. jubilejnim letu naše podporne organizacije navdušuje k še bolj marljivemu delovanju, da kmalu dosežemo 35,000 članov.

Anton Grdina,
gl. predsednik K. S. K. Jednote.

RAV zadovoljne in vesele velikonočne praznike želim vsem glavnim odbornikom, vsem odbornikom krajevnih društev in vsemu članstvu K. S. K. Jednote, tako tudi vsem prijateljem in znancem!

Josip Zalar,
gl. tajnik K. S. K. Jednote.

Finančno poročilo K. S. K. Jednote za jan. 1929. Asement št. 1-29.

Dr. št. Plać. as. 1-29. Smrtne. Polkod. Centr. bol. podp. Onem. podp. Tolet št. podp.

1	616.55				
2	920.68			\$ 50.00	
3	243.13				
4	326.30				
5	328.55				
6	2,071.18	\$ 100.00	119.50	50.00	\$257.85
7	202.31				
8	29.10				
9	164.89			167.00	
10	430.25				
11	96.72				
12	334.43			250.50	
13	240.43	\$ 1,000.00			
14	261.95				
15	53.43			257.00	
16	252.22			62.50	
17	168.69			161.00	
18	243.53			80.00	
19	7.79				
20	908.62				
21	977.18				
22	605.87			530.50	50.00
23	129.26				
24	216.21				
25	46.56				
26	168.26				
27	345.03			50.00	175.00
28	775.97				
29	184.74				
30	962.19			100.00	
31	131.74				
32	101.90				
33	185.08				
34	1,558.44	3,000.00			
35	104.86				
36	523.71			229.50	
37	425.90				
38	439.21			195.00	
39	504.20			205.50	
40	265.63			88.00	
41	137.65			70.00	
42	679.53			140.00	
43	71.95			30.00	50.00
44	235.30				
45	39.43				
46	562.35				
47	325.79				50.00
48	357.26				
49	64.60	1,000.00	100.00	77.00	
50	150.21	1,000.00			
51	352.11	1,000.00		85.00	
52	37.34				
53	145.28	1,000.00		79.00	
54	88.04			51.00	50.00
55	275.14	1,000.00			
56	477.55				
57	165.78				
58	401.96				
59	339.71				
60	147.00				
61	20.99				20.00

62	188.22		100.00	105.00	
63	178.68			43.00	
64	194.94		50.00	58.00	
65	106.08				
66	74.95				
67	179.70				
68	189.16		100.00	289.50	
69	508.58	2,000.00	850.00	10.00	
70	77.43			36.50	
71	306.03		100.00	14.00	
72	72.70				
73	90.11				
74	325.58		100.00	44.00	
75	374.24	1,000.00		50.00	
76	247.13				
77	77.45	1,000.00			
78	359.82			35.00	
79	145.46			84.00	
80	316.61			122.00	
81	316.88			127.90	
82	196.87				
83	176.65				
84	172.04		100.00		
85	229.11				
86	36.00				
87	75.01				
88	478.80				
89	51.77				
90	169.15			116.00	
91	214.08			76.00	
92	14.71				
93	21.30				
94	286.87				
95	107.68				
96	19.41				
97	273.43			33.00	
98	165.65			33.00	
99	44.95				
100	290.96		100.00	68.00	
101	646.84				
102	176.98				
103	68.00				
104	31.23				
105	66.22				
106	319.52				
107	160.66				
108	443.79	500.00			
109	117.22				
110	288.30				
111	273.16				
112	212.82				
113	185.40		100.00	106.00	
114	47.16				
115	47.16				
116	470.52		100.00	178.00	
117	218.16				
118	41.25			57.00	
119	108.85			44.00	
120	96.69			32.00	
121	1,012.37		100.00		
122	1,554.51		100.00		
123	280.81			113.00	
124	194.41				
125	61.25		100.00		
126	24.44				
127	238.72	500.00	100.00	140.00	
128	1,213.76			354.00	
129	61.99				
130	160.46			129.00	
131	206.37			21.00	
132	306.56			147.00	
133	67.83				
134	34.88				
135	262.88			23.50	
136	50.96			42.00	
137	98.64			31.00	
138	23.60			135.00	
139	229.57				
140	36.54			21.00	
141	73.24			62.00	
142	6018			44.00	
143	57.72				
144	13.82				
145	50.56				
146	104.58			241.00	
147	38.16			15.00	
148	134.18			111.00	
149	617.63		100.00	55.00	
150	102.52			21.00	
151	184.66			92.00	
152	52.13			42.00	
153	36.81				
154	118.44			139.50	
155	46.98			31.00	
156	98.59				
157	58.49			68.00	
158	90.28			65.00	
159	13.43				
160	63.78		100.00		
161	232.04			24.00	
162	32.77				
163	53.19			28.00	
164	132.18			22.00	
165	55.82				
166	53.51				
167	216.09				
168	96.02			68.00	
169	33.66				
170	135.98				
171	68.44				
172	25.70				
173	38.28				
174	32.72				
175	168.00			126.00	
176	71.48			49.00	
177	84.97				
178				24.00	
179	693.74			252.00	
180	19.47				
181	34.93				

Skupaj	\$43,315.92	\$14,250.00	\$2,500.00	\$7,810.50	\$300.00	\$257.85
Preostanek 1. januarja, 1929						\$2,056,836.92
Prejemki tekom meseca januarja, 1929						
Prejeli od društev	\$43,315.92					
Obresti	5,068.85					
Najemnina od poslastav v Laurium, Mich.	20.00					
Dividenda od zavarovalnice hise v Laurium, Mich.	42.95					
Dobicek pri nakupu obveznic	1,150.00					
Vrnjena bol. podpora	8.00					
Skupaj	\$49,605.72					\$49,605.72
Isplacali:						\$2,106,442.64
Posmrtnine	\$14,250.00					
Poskodnine	2,500.00					
Centralne bol. podpore	7,810.50					
Onemogle podpore	300.00					
70-let starostna podpora	257.85					
Uprabni izdatki	3,529.29					
Skupaj	\$28,647.64					\$28,647.64
Preostanek 31. januarja, 1929						\$2,077,795.00

Finančno poročilo Mlad. oddelka KSKJ. za mesec januar 1929.

Dr. št.	Vplaćani asement
1	\$ 43.80
2	55.65
3	11.65
4	7.80

5	7.65
6	49.80
7	49.80
8	12.00
9	9.30
10	22.50
11	3.15
12	6.30
13	12.90
14	
15	

16	2.55
17	2.55
18	1.40
19	4.30
20	5.75
21	27.15
22	25.25
23	10.65
24	1.90
25	16.05
26	4.80
27	18.95
28	40.80
29	40.80
30	2.25
31	12.60
32	12.75
33	2.40
34	1.95
35	9.15
36	59.75
37	40.35
38	2.40
39	30.15
40	16.95
41	8.10
42	8.10
43	22.20
44	8.70
45	1.05
46	24.55
47	1.05
48	20.00
49	2.55
50	37.35
51	17.40
52	18.90
53	1.35
54	70
55	72
56	73
57	74

(Nadaljevanje iz 5. strani)
tihi šolarji z ameriško zastavo, njih nastop je bil povsem dovršen; kakor vojaki so hrabro nastopili in deklamirali kazo na zastavo in slavljenca Rev. Skurja, ter mu čestitali za godovni dan. Potem so mu pa še vsi šolski otroci zapeli primerno pesem v pozdrav.

Vse to pa ni bilo kar tako tja v en dan; otroci so že morali slutiti, zakaj da gre ta prireditelj, ker ista gotovo ni bila v prvi. Manjkalo ni nikogar, ko se je obhajal god priljubljene gospoda župnika. Po dovršenem programu so prinesli dečki več zabojev debelih oranč in vsak šolar ali šolarica je prejel eno oranžo v dar. To vam je dišalo v dvorani, kakor bi se clovek nahajal tamkaj v Floridi, kjer so oranže doma. To vam je bilo živahno in veselo med šolsko mladino. Med temi so bili navzoči tudi otroci prizadete družine Frank Trempusa, da bi vsaj malo pozabili izgubo matere, ki je bila nekaj ur zatem pokopana.

Gospod župnik se je za to lepo ovacijo vsem lepo zahvalil in osebno obdaruil šolske otroke z oranžami. Tako so bili vsi, eden z drugim zadovoljni in veseli, in tako je prav!

Anton Grdina.

Vabilo na plesno veselico.

Pittsburgh, Pa. — Naša podružnica Slovenske Ženske Zveze, št. 26, bo priredila prvo veselico dne 1. aprila, to je na velikonočni ponedeljek v Slovenskem Domu na 57. cesti in Butler St. Začetek ob 7:30 zvečer. Vstopnina 50 centov.

Uljudno in prijazno vabimo vse stare in mlade; vse "kar leze ino gre". Pridite ta dan vsi na plan, kajti za vse bo zabave v izobilju in veselja. Čisti prebitek bo namenjen za revne vdove in sirote naše podružnice, katere so že, ali katere bodo še le v bodoče postale članice naše podružnice.

Torej vabimo vse prijatelje Slovenske Ženske Zveze v Pittsburghu in okolici, da pridete. Tako vabimo tudi naše nasprotnike, da pridete, tudi vam bomo prav uljudno in prijazno šle z dobro postrežbo na roke. Vide-li boste, kako smo ponosne na našo podružnico in kako koristna je ista.

Se enkrat vabimo vse zavedne žene in dekleta, da pristopite v našo podružnico in v krog Slovenske Ženske Zveze.

Torej upamo in kličemo vsem skupaj: Na veselo svidenje na naši veselici dne 1. aprila! Za najboljšo postrežbo bo skrbel Pripravljalni odbor.

Naznanilo.

Vsem članom K. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., in okolici, ki ste tudi vsi člani Slovenskega Doma se naznanja, da se bo vršila glavna letna seja Slovenskega Doma dne 7. aprila, 1929 ob 2. uri popoldne v plesni dvorani.

Na tej glavni letni seji bo volitev novega odbora in za rešiti je več jako važnih stvari v prid in korist Slovenskega Doma. Zavoljo tega je dolžnost vsakega člana Slovenskega Doma, da se vdeležijo te glavne seje, da se ne bo kasneje oporekalo, da ni bilo kaj pravilno ukrenjenega.

Opozarja se tudi, da vsak član Slovenskega Doma mora vedno imeti svojo člansko karto pri sebi, da se zamore izkazati, da je resnično član Slovenskega Doma, ker brez članske karte ne bo mogel priti na nobeno sejo Slovenskega Doma in ravno tako v klubove prostore.

Z bratskim pozdravom

Ivan Varoga,

tajnik Slovenskega Doma.

Smrtna kosa.

Pittsburgh, Pa. — Dne 5. t.m. je preminul v krogu svoje družine dobroznani rojak, Josip Ivanošič, star 50 let, bivši večkratni predsednik našega društva Marije Devic, št. 50 K. S. K. Jednote in tudi 29-letni član

istega. Pogreb se je vršil dne 8. marca iz hiše žalošni v domačo cerkev, kjer je opravil sv. mašo zadušnico gospod župnik Rev. Josip Skur, od tam je krenil sprevod na St. Mary's pokopališče v Sharpburgh, kjer bo počival v bližini svojega očeta, katerega tudi pokriva ameriška gruda že nad 35 let.

Pokojni Josip Ivanošič se je rodil pred 50 leti v selu Preloka, Slovenija, odkoder je prišel v Ameriko pred 30 leti. Tukaj zapuščala soprogo in štiri otroke, v stari domovini pa tri brate in dve sestri in več drugih sorodnikov ter znancev.

Pokojni Josip je bil tudi član Slovenskega Orla in še nekega ameriškega društva.

Tem potom izrekam v imenu našega društva globoko sožalje prizadeti soprogi in otrokom, bratom ter sestram, a pokojni nam sobrat: Tebi pa naj bo lahka ameriška gruda. Naj Ti sveti večna luč! Počivaj v miru!

Dne 8. marca je umrla v krogu svojih staršev, bratov in sester Miss Jennie Kambič, stara 18 let; bolehalo je več mesecev za sušico. Pogreb se je vršil dne 12. marca iz hiše žalošni v St. Mary's cerkev North Side, nakar so jo pokopali na češkem katoliškem pokopališču. Pokojnica zapuščala očeta, mater, in več bratov in sester. Spadala je k našemu društvu Marije Devic, št. 50 K. S. K. Jednote. Naj v miru počiva in svetila ji večna luč! Tem potom izrekam prizadeti družini Kambič globo sožalje v imenu našega društva. Geo. Starešinič, predsednik.

VAŽNO NAZNANILO

Zdaj, ko je minula velika mednarodna razstava v clevelandskem avditoriju, na kateri smo bili tudi mi Slovenci častno zastopani, je treba, da se spravi našo stvar v red.

Na stotine naših rojakov in rojakinj iz Clevelanda je dalo slovenskemu odseku te razstave več lepih in zanimivih stvari ali izdelkov. Te izposojene stvari se nahajajo sedaj v uradu znanega slovenskega zobozdravnika Dr. James Malloya v Slovenskem Narodnem Domu, kamor jih izvolite priti iskat, da se vam hvalježno vrnejo.

SMRTNA KOSA

Iz Joliet, Ill., se nam brzojavim potom poroča, da je ondi dne 24. marca umrla Mrs. Margaret Stukel, soproga prvega glavnega predsednika naše K. S. K. Jednote, sobrata Josip Stukla. Pokojnica je bolehalo več let. Zapuščala soproga in enega sina, ki je duhovnik. Več o tem smrtne slušaju bomo poročali prihodnjic. Za danes izražamo sobratu Stuklu naše iskreno sožalje, pokojnici pa bodi ohranjen blag spomin, naj v miru počiva!

MARŠAL FOCH UMRL

FRANCIJA IN VES SVET ŽALUJE ZA SLAVNIM VOJSKOVODJEM

Pariz, 21. marca. — Včeraj popoldne ob 5:50 je po daljši bolezni umrl slaven francoski maršal Ferdinand Foch, star 77 let. Smrtno katastrofo se je pričakovalo za gotovo, kajti sivolasi vojskovodja in glavni poveljnik zavezniške armade v minuli svetovni vojni je bil že več dni smrtno bolan. Umrl je na svojem domu, nedaleč od Pariza v krogu svoje družine in spravljen z Bogom. Maršal Foch je bil vnet in veren katoličan.

Pokopan bo na najbolj slovenski način kakoršnega mu more prirediti francoski narod; vse stroške bo trpela vlada. Pogreb se bo vršil po načinu, kakoršnega je dosedaj Francija priredila samo petim svojim slavnim možem: predsedniku Carnotu in Faure, učenjaku Dr. Pasteurju, državniku Gambettu in pisatelju Hugotu.

Njegovo truplo bo ležalo javnosti na ogled v Invalides pred grobnico Napoleona Bonaparte.

Kmalu po Fochovi smrti so se zglasili na njegovem domu številni ugledni državniki in generali. Med temi so bili francoski predsednik, dalje ministrski predsednik, predsednik senata, maršala Petain in Lautrey itd. Poslanska zbornica je tudi kmalu zatem izrazila svoje sožalje vdovi pokojnika in v znak sožalja odgodila zasedanje.

Takoj prvi dan so prišli pokojnika kropiti tudi številni Fochovi osebni prijatelji, največ pa vojni veterani, med katerimi je bilo dosti pohabljenec in invalidov. Pokojnega maršala Focha je ljubil in spoštoval vsak vojak.

Ko se je Fochu bližala zadnja ura, so poklicali katoliškega župnika njegove fare sv. Klotilde. Rev. Verdried mu je podelil zadnje zakramente. Predno je slaven maršal Foch umrl, je iskreno želel, da bi ga še prenesli venkaj na prosto, ko je sijalo krasno pomladansko solnce. Njegove zadnje besede so bile: "Naj se zgodi božja volja!"

Iz življenja Ferdinanda Focha.

Ferdinand Foch je bil rojen dne 4. avgusta, 1851 v nekem malem mestecu Gascony. Njegov oče je bil vladin uslužbenec; pisal se je Foc, kar pomeni v francoski oženj. Mladi Ferdinand se je izšolal v jezuitski šoli v Rodez, Polignan in St. Etienne; osebno se je zanimal za geometrijo in zgodovino, nakar je postal slušatelj politehničnega zavoda, kjer se vežbajo novinci za francoske artilerijske častnike. Leta 1870 se je kot kadet udeležil francosko-pruske vojne, star komaj 19 let. Častnik je postal leta 1875, zatem je pa vedno napredoval v svojem poklicu, dokler ni postal leta 1891 major in učitelj na državni vojaški akademiji, zatem pa generalmajor in ravnatelj iste. Ko je izbruhla svetovna mu je bilo že izročeno poveljstvo armadnega kora pri Nancy. V znameniti bitki pri Marne je Foch s svojo vojaško taktiko največ pripomogel k zmagi. Leta 1918 je postal Foch tudi glavni poveljnik ali maršal vseh zavezniških čet, s katerimi se mu je posrečilo premagati Nemce.

Združene države izrazile sožalje Washington, 20. marca. — Vojni tajnik Good je poslal danes francoskemu vojnemu ministru sožalno brzojavko povodom smrti maršala Focha, tako je storil tudi državni tajnik Kellogg. Ker se baš sedaj nahaja v Parizu ameriški general J. J. Pershing, je tudi dotični osebno izrazil sožalje soprogi pokojnega maršala Focha.

Kakor znano, se je pokojni maršal Foch leta 1921 mudil kot častni gost Ameriške legije v Združenih državah in je obiskal skoro vsa večja mesta naše Unije, povsod sijajno sprejet in počaščen.

NESREČA NA ŽELEZNICI

18 MRTVIH IN ŠTEVILNO RANJENIH

Toronto, Ont., Canada, 20. marca. — Danes proti jutru sta v Drocourtu blizu Parry Sound, Ontario, trčila skupaj dva ekspresna vlaka Kanadske narodne železnice. Vsled kolizije je pričelo več vagonov teh vlakov goreti. Vodstvo železniške družbe je dobilo o tej nesreči šele čez nekaj ur poročilo, kajti vse telefonične in brzojavne zveze so bile vsled katastrofe pretrgane, ker se je ista dogodila bolj na osamljenem mestu.

Doslej se je dognalo število mrtvih, ki znaša 18, število ranjenec pa še ni znano. Vse te žrtve so se nahajale na zapadnem vlaku, ki se je vsled koli-

zije prevrnil s tračnic, nakar je nastal ogenj v vagonih. Med mrtvimi se nahaja tudi sin John M. Nelsona, zastopnika zakonodajne zbornice države Wisconsin.

Poroka Lindbergha.

Mexico City, Mex., 20. marca. — Slaven ameriški avijatik, polkovnik Charles A. Lindbergh se bo poročil letos meseca junija z mlajši hčerko ameriškega poslanika za Mahiko, Morrow-a. Dan in kraj poroke še ni določen.

Brezposelnost v Italiji.

Rim. — Koncem februarja letos je po uradni statistiki znašalo število brezposelnih v Italiji 489.347, decembra lanskega leta pa 363.551.

IZ MEGLJENOSTI V VESELJE

"Dolga časa imela sem vedno neredno prebavnost in apatitico. Ne le, da sem bila vedno v slabem stanju, temveč tudi moja koža je bila vedno polna masuljev in se lupila."

Odkar uživam Trinerjevo grenko vino se je moja koža barva popolno izboljšala, teh grdih ptez in sprememb barv, sedaj sem čisto zadovoljna."

Mrs. K. D. Stewart, Hammond, Ind.

Očisti kožo od znotraj ven

NEPREBAVNOST POVZROČA MNOGOKRAT SLABOBARVNOST

Nobena ženska bi ne smela dopustiti lojenosti, pegasto ali umazanost kože. Vsak poskus, da se krije z neobraznimi praški in ručjem je samo izguba časa. S pomočjo dobre prebavnosti in pravilno odpravo iste, Trinerjevo grenko vino z gotovostjo jamči gladko baržunasto kožo, krasne poteze in naravno rožnato rudečo, zdravo barvo. Namesko kroglice in drugih prisilnih odvajalnih ali žgočih stvari, vzemite raj prijazno kalifornijsko vino, cascare in zdravih zelišč. Pred katerimi se hitro podajo vsi skrobi. Pri vašem lekarnarju — \$1.25. Zapomnite si Trinerjevo grenko vino je prebavno in odvajalno.

TRINER'S BITTER WINE

Steklenica ZASTONJ za poskušnjo

Podžite na Jos. Triner Company, 1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Ime

Naslov

Mesto

Država

FRANK OBERSTAR

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

14401 Thames Ave. (Collinwood)

Tel. Glenville 2726

S tem si dovoljujem izražati vsem mojim cenj. odjemalcem iskrene velikonočne čestitke.

Zdaj, v praznikih bodo naše slovenske gospodinje rabile raznovrstno blago za kuhinjo. Oglasite se pri meni. Cene nizke, dobra postrežba.

Frank Oberstar.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastavo, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.

Načrti in vzorci ZASTONJ!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSE VLAGATELJEM IN PRIJATELJEM

THE NORTH AMERICAN BANKA

6131 St. Clair Avenue

15601 Waterloo Road
Cleveland, Ohio

V spomin druge obletnice smrti
naše ljubljene in nepozabne matere

Uršule Kučič

Umrla dne 30. marca 1927 v So. Chicago, Ill., soproga pokojnega John Kučiča.

Pomlad je zopet tukaj! Vse se veseli prebujenja narave; toda mi pa pričetak iste ne moremo tako obhajati ker se spominjamo onega usodnega dne, ko vas je nemila smrt ugrabila in odrgala iz naše sredine. Dve leti bo že poteklo, kar počivate v grobu poleg dragega, nam nepozabnega očeta! Ostali smo sami brez najdražjega na svetu, očeta in matere. Velik in hud udarec za nas vse!

Dragoljubljena nam pokojna mamica! Dne 30. marca bomo spet romali na oni posvečeni kraj, kjer uživate pokoj in mir po tem hudem zemeljskem trpljenju. Okinčali bomo vaš grob s cvetlami, in ondi bomo zopet pretakali solze...

Pri tem nas bo pa navduševala sledeča pesem

"Z doline solz, oj draga mati,
Vas angel peljal je od tod.
Naj lahka bo Vam tuja zemlja,
Vam delez bodi naš Gospod!"

Imeli vsi smo vas tak radi,
v spominu Vas ohranimo;
vsi čakajoči v sladki nadi:
da zopet skup se snidemo!

Vaši še vedno žalujoči in hvaležni otroci:
JOHN, JOSEPH, EDWARD KUČIČ, sinovi.
MARY HAUFF, ANNA MARINOFF, CECILIA KUČIČ, hčere.
South Chicago, Ill., dne 25. marca 1929.

VABILO

IGRI in VESELICI

katero priredi

DRUŠTVO KRISTUSA KRALJA

št. 226 Cleveland, O.

NA VELIKONOČNO NEDELJO 31. MARCA

točno ob 7:30 zvečer

V KNAUSOVI DVORANI V PROSLAVO
35 LETNICE K. S. K. J.

Nagovor gl. predsednika KSKJ., br. Anton Grdina.
Temu sledi burka v dveh dejanjih.

"TRIJE TIČKI"

OSEBE:

Jarm, gostilničar Mr. Frank Hochevar
špela, njegova žena Miss Annie Junkar
Iglac, krojač Mr. John Končan
Zajec, urar Mr. Edward Bradač
Joško Štrmencelj, piskrovez Mr. Josip Grdin
Sodnik Mr. John Zalaznik
Peter, sodni sluga Mr. Anton Baraga
Stražnik Mr. Josip Močnik

Burka "Trije tički" je v resnici jako smešna igra. Vrši se v slovenski vasi v starem kraju. Nikomur ne bo žal, kdorkoli jo bo videl. Radi tega naše društvo prav uljudno vabi vse cenj. občinstvo k obilni udeležbi. Po igri sledi prosta zabava in ples. Igral bo znani Grebenčev kvartet. Za dobro in točno postrežbo jamči

ODBOR

BABBLES

Dedicated to the Misses
GEE DEE

GIRLS: Powder, yes! I have some more. Just send your name and address. And penny stamps—just four.

There's nothing crooked, let me say, in my giving powder away. Here it is! Thanks to "Smiles." Ask for it! We've got piles.

If you don't use a little rouge, That's not so bad. But, if you have a shiny nose— Oh my! How sad. (*meaning heaps).

Girls! My feet are wet! What shall I do? I will have to turn to you for advice since Miss Muffit left town for a short time. I am abashed and have been pinning away trying to calm my fit of trepidation. Read the following letter I received and tell me what to do:

Dear Gee: What price curiosity and now—what price love! Dropping the details, I will inform you that I have accidently run across your column, two months or so ago, and have been reading it ever since.

Don't think that I am egotistical, but being the type that I usually get what I want, I set out to find out who you are. Luck was with me, and I don't mind telling you that I have one of your photographs. How and when I got it, is for you to figure out.

I do not want to be too personal, but I earnestly say that I would like to meet you and have a little talk with you.

I'll say this much, I am a blonde of 5 feet 1 1/2 inches, blue eyes, attractive, congenial with a big weakness—a man like you. My Dad is a "big gun" here in the west, when at home. Most of the time he and mother travel over Europe and leave me home with a flock of servants. I will now close and let you anticipate—all you want. If you are interested, please mention so in your column and I will forward my photo and address. Perhaps you could spend your vacation with us.

"Betty of the Golden West."

Dear Betty, be calm like I am at

MADGE AGAIN?

Dear Folks: Here is me again. After suffering the comments thrown at me by G. D., the Minnesota Eskimo, and others, inasmuch as the comments were such that made me feel an "inferiority complex," I am ready to come out into the open again and to attack with renewed force.

Before I forget it, someone asked "What is Zovca?" I can give a satisfactory answer to that, as I have had the experience of feeling that slippery food slide down my throat. "Zovca" is a mass of glittering, shivering soft ice, punctuated here and there by pepper, and populated by chunks of pork. Does that satisfy you, dear questioner?

This March weather certainly is fickle. I got to school in the morning with my hated rubbers on my feet, and at noon it is so nice that the rubbers are of no use whatsoever, and yet I have to wear them anyway. It is impossible to make dates with your favorite boy friend in this weather. You consent to go skating with him that every evening, and when the evening arrives, you find that the sun has melted the ice during the day! And then you make up your mind to have no more dates during March; but how you regret this decision when you think of the opportunity for some kind of pleasure that you are missing?

Easter will be here pretty soon, and then we'll give a long sigh of relief that Lent is over. Aren't we just counting the days to Easter?

I'm getting rather short-winded these days; both in writing and in talking. Isn't that too bad? Because if I could write some more, I could tell you a good funny story and it would be one of the long list of my "Embarrassing Moments."

Au revoir Madge.

STANDING

of the St. Aloysius No. 47 K. S. K. J. Bowling League of Chicago, Ill.
Team W. L.
Kremesec Butchers 5 1
Gottlieb Dry Goods 3 3
The Presidents 3 3
Kochevar Expressmen 1 5

A few more days and the Lenten season will be over. A few more days and we will don the glad rags. Most likely you will be sporting a new pair of shoes next Sunday. Do you know how to break them in? Here's a tip: The Twin City K. S. K. J. Booster Club with the cooperation of the basketball team, will give a dance on Easter Sunday, March 31st. In the afternoon of the same date, the Waukegan Joes will stage a basketball game, the first whistle to be blown at three o'clock.

Waukegan will have a nice Easter basket in store for its friends and fans in offering next Sunday's program of a jolly old time.

GEE DEE

By Marie Darvic
If I had the pleasure of meeting you, Gee Dee,
A million dollar smile I would give thee.
I would stop, gaze and adore,—
And give you dates galore.
No doubt, my dreams will all be in vain.
Until you reveal your name.

times. Certainly, I am interested, but before I make and drastic moves I must stop to ponder. You say "anticipate." A word like that can cover all the grass in a field. What meaneest thou? As for my vacation to be spent with you, I will consider it when I receive your picture and become more acquainted with you. Just one question I would ask of you: "Do you put vaseline on your eyelids?" Please forward your photo so I can decide about by vacation.

G. D.

I am sending small packets of powder to the girls, just for the asking plus four cents in stamps, not to make a "whoozok" of myself, nor to make a hit with the girls. Smiles is the one who should make the hit. I took the little trouble, through my column to send the powder out. I am doing it because I think it will in part, banish the shiny nose and at the same time bring a smile or two to the fair readers of this column. If I do make a hit—so much the better.

In telling you to ask for the powder by addressing your name and address (and 4 cents in stamps) to me I also said I would include my autograph. I did not mention photograph. I'll tell you what I'll do. I will arrange that Dox and myself will get together this week and have our pictures taken. No matter how they turn out, I will publish one in the next issue. I will say like "Betty of the west": "Anticipate—all you want."

I MAY BE EGGY, BUT I WISH YOU A HAPPY EASTER!

Our Sigh-ants Dept.

Did you ever wonder how water gets to the top of tall buildings like the Woolworth building? Do you know how? Do you suppose that cities use their water supply for other than drinking and washing purposes? Have you any idea why New York City and Los Angeles want hundreds of miles away to get their water supply?—and why Cleveland and Chicago go for their—supply to—? (Answers by Miss Muffit, by request.)

DENVER CUTTING IN

Dear Kidder: I want to thank you for the klobase, but sorry to say, I swore off them for Lent so I fed them to my German police dog. The poor thing nearly went to dog heaven, but three large sized bottles of castor oil held him here on earth.

Well, I will enlighten you on zovca. It is simply a combination of all the parts of a pig's head and in other words, is "head cheese." Has the fog cleared off your brain now? As for usins, simply hypnotize it into your potato trap, leave it slide down your windpipe and then it can jump into eternity—your stomach surely will be "turning" by then.

You bet my guy is a thoroughbred Scotchman. The other afternoon my "sweet daddy" my dog and I went to an indoor golf contest. After it was over, he decided to teach me some more steps in golf. Just as he was ready to hit the ball, my dog came up and calmly gulped it down.

My sweetie almost had convulsions from trying to get the ball. Well, I went home and so did the dog (with ball inside). The Scot wanted to take the dog, but I told him that my dog and I loved each other too much. Naturally, he has dropped me and he hasn't the ball yet. Neither have I.

Well, Gee Dee, I think you ought to be blonde, but you're only dish-water so far. I hope I can land "Smiles" some day, because my powder puffs are going to visit the garbage can pretty soon.

Keep it up, Dox, your jokes have spice in them, and have thrown me into spasms that I haven't quite gotten over yet.

Say, Pueblo, wake up! Denver has been treading all over your toes, but you don't seem to feel it. Let's see if there can't be some snappy articles from the Pueblos, to show that they haven't "kicked the bucket" yet. The wave lengths are getting shorter, so I will have to sign off. Please excuse the slang, it is my second nature.

"The Voice With a Smile."

P. S. Say, Kidder, if you want my address, send for it to the Glaslo.

Dracula Still in Town

The world famous vampire thriller, Dracula has decided to run its second week at the Ohio Theater.

Seats are selling fast for this play and indications point to another attendance record at the local theater. Treat yourself to a gay night of horror and fear not for your well-being for there is a doctor and nurse in attendance at all performances. Popular matinee on Wednesday and Saturday.

KID GLOVES

Warner Brothers, vitaphone underworld talking hit, "Kid Gloves" starring Conrad Nagel and Lois Wilson, is now playing at Loew's State Theater. It is a play of tense drama wrapped around gangster romance, zipping bullets and a love born of fear. Subby Gordon's Band and other features complete the program.

Countless thrills are in store for those who attend the Sportsman's Show running at the Public Auditorium, March 30th to April 6th.

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

WHY BE ONE OF US?

As most of you already know, since it is no secret, the day of ways is fast nearing when our Grand Carniolan Slovenian Catholic Union will celebrate another birthday. A day that will prompt us to go back in spirit to the memorable day of April 2nd, 1894, when the FIRST SLOVENIAN BENEFIT ORGANIZATION in the history of our adopted fatherland saw light for the first time and was officially christened: KRANJSKO SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA.

As these lines are written the jubilee day is just a month distant. To that time, in fact to the days of the 6th, 7th and 8th of July when the solemn jubilee will take place in conjunction with the National Slovenian Catholic Congress at Lemont, Ill., every member of the K. S. K. J. should, to his or her own credit, at least get one new member. This is just a natural expectation from every member.

I, as a proud member of this great organization, inquire as to how the above statement reflects on the reader. Have you fulfilled your duty to your organization? I know only too well that there are many members who can proudly say: "Yes, I have fulfilled my duty to the organization." To these ambitious hustlers, praise should be given.

I also know that these same hard working members will not overlook an opportunity of continuing their splendid work of enrolling new members, so that they can present a wonderful record in the K. S. K. J. campaign for 35,000 members.

If you have not as yet helped to make this campaign on the road to success, what seems to be the reason for your delay?

It is useless to alibi your way out of your share of responsibility and duty, by saying most all Slovenians are in some organization or other. That will never do. There are thousands of Slovenians not in Slovenian organizations and many more who are in others.

If you have not secured at least one new member, the above should prove as a reminder and an inducement to get new members into the K. S. K. J. and to assure its progress and uphold the ideals of the venerable founders.

Perhaps you wonder where to look for prospective members? Here are a few suggestions. There are husbands, wives, sons and daughters, brothers and sisters, uncles and aunts. These again have children and relatives. Then there are your friends and your friends' friends. Perhaps there are some Slovenians in your locality whom you know by sight. Why not get these into our fold?

Is your family a hundred percent K. S. K. J. family?

If not, why not? Tell your friends of the advantages derived from being a member of the K. S. K. J. and thus they will protect their dear ones in time of misfortune. There is still time to make good for ourselves and others, promote the membership of our organization and at the same time help our dear and near ones.

Let every member, man and woman, young and old, boy and girl, get in line and get busy. Strive to have our campaign end up a big and huge success.

Our aim: 35,000 members for the 35th birthday of our K. S. K. J. NOT A STEP BACKWARD! -ALWAYS FORWARD!

-Poco-Sanctes.

care of Dox Krax Column,
K. S. K. J. Glaslo, Cleveland, Ohio.

Will it go over big? You bet your sweet life it will. The committee is putting the finishing touches to the arrangements for the St. Florian K. S. K. J. Booster Club dance which will be held next Sunday, March 31st, at the St. George's Church hall.

Tax your memory a little and see if you can't recollect what a glorious time we had at our last Easter dance. This year's affairs promises to be even bigger and better than is why an invitation is extended to the folks of Pullman, Waukegan, Chicago, Joliet and elsewhere. Don't forget the date and place!

We thought you would call our bluff when we said the interest centered around the Eastern K. S. K. J. Baseball League, was not far from being dead. We were not quite certain if you really were asleep.

We have only two conclusions to make, one that our brief editorial did not "strike home" and the other, that our easterners have fallen to the wayside.

If we do not do something to start our eastern league to function in this next season, which is only a few days off, then all the glory and honor cast upon the K. S. K. J., for its achievements in the line of sports is nil.

We may be harsh in passing judgement in this field, but our conclusions are made in reference to what we hear and what we see. To this date, this season, we have heard nothing, as yet, and believing it is high time to start something we take this opportunity to inform you that, NOW IS THE TIME TO PLAN.

CHAIRMAN

Mrs. J. W. Mally, chairman of the Slovenian central committee of the recent Press All-Nations Exposition. It was through her management that the Slovenians of Cleveland placed before the public such a noteworthy exhibit and program.

SCORE HIT AT EXPOSITION

The little Slovenian boy tumbler, members of Slovenski Sokol, nearly "stopped the show" Wednesday night at the Press All-Nations exposition, according to a report made by the Cleveland Press.

The Press report stated: "The boys, ranging from 16 to 14 years of age, performed handstands and flip-flops in so spirited a manner as to draw vociferous cheers, applause and laughter."

"The smaller one—the reporter failed to learn his name (The boy was Young Frankie Azman—Editor)—did his triple and quadruple flip-flops in regular style when some of his elder colleagues fell short. The audience immediately fell in love with him and yelled approvingly at every feat."

"The Sokols were directed by Frank Jereb and his efforts in tutoring were well directed as the manner in which the program was received, showed."

"The young women's class of the Slovenian Sokols, under the direction of Vera Kushlian performed a calisthenic dance in a very graceful manner."

"The Slovenians of Cleveland may well be proud in the success their group met with in making their exhibition complete, and in the favorable comments directed to the various numbers on their program."

I wish you all a very Happy Happy Easter. I also want to wish Gee Dee, Dox Krax and X-Ray a Happy Easter and hope that they get a lot of hard-boiled eggs. A Happy Easter is also being wished to the Kidder and the Staff of Our Page. I hope the Bunny is good to you all, Folks.

The Voice With a Smile

"Station B. V. S. will ask that you stand by for their annual ENTERTAINMENT AND DANCE which will be held in May. Station B. V. S. signing off until May 1st, at which time more particulars will be announced."

B. V. S.—Blessed Virgin Sodality of Saint Stephen's Parish, Chicago, Illinois.

Stephen's Parish, Chicago, Illinois.

K. S. K. J. baseball went over big last year, and there is no reason under the sun why this shouldn't do the same this year. Perhaps, last year's managers and teams are planning and making arrangements for this coming season. If you are, let us know.

It would be wise, at this time, for all the teams contemplating participation in the Eastern K. S. K. J. Baseball League, to send us a notice to that effect, so that we can publish the list of managers. Publication of a list of managers of prospective teams will give the managers the opportunity to correspond with each other, thereby, enabling them to compare their plans for the season. Further, teams who have not as yet played under the K. S. K. J. banner may want information in reference to the cost and management of a team. A list of managers' names will acquaint them with the proper officials, from whom they can obtain the desired information.

EASTER

The first Easter day brought out crowning conviction that verily this of a series of tumultuous events. He was the Son of God. Terror, consternation, fear, anxiety give place to joy. True, this Jesus had confessed Himself to be same as the Father: the Father and I are One. He had claimed eternity: Before Abraham was I am. He taught with divine authority:

"It has been said, but I say unto you." He had spoken, not with the shuffling accents of the doctors, but as one having authority. He had begun his ministry by the staggering manifestations of His power in changing water into wine. This was to be among the least of His miracles. The wind and the waves obeyed Him. He gave sight and hearing. The paralyzed took up their rugs and walked away. The dreaded leper was cleansed white as snow. And even the fetid dead were given back to life. The wonders of His power are barely sketched for us. The whole world could not contain the record of His deeds. Still in the face of all of these one betrayed Him, another foretold Him, and in the supreme crisis all deserted Him.

Great as were His credentials to the Messiahship, they were not enough to clinch the conviction that Peter had so lucidly confessed. "Thou art Christ the Son of the Living God." The dread passion shook belief, and His death, well nigh shattered it. Waning faith was revived by the message of Mary. The sight of the Risen Christ fanned the embers to the burning joy that the supreme triumph had been accomplished. Nothing less than the Resurrection of Christ would have vindicated His teaching, strengthened His Apostles, and established His Church. No wonder that the genius of St. Paul formulated the truism, "If Christ be not risen our faith is vain."

"CITY JUNIOR CHAMPS"

BETHLEHEM, PA. The St. Joseph's Young Men's Club of Bethlehem, Pa., after taking 17 straight games was trimmed by the strong Temperance Aces, 24 to 19. This marred their perfect record for the season, but did not eliminate them from competing for the City Junior Championship.

Preliminary to the play-off the Young Men played a sociable and practice game with the Senior Catholic Sokol Five to put them into shape for the big game. What was thought to be a run-away for the Sokols proved to be the best played, hottest, fastest and cleanest as well as closest game seen on the Catholic Sokol floor. Though the Young Men were out-sized and out-weighted, it mattered nothing, this they made up in cleverness. The half ended 12 to 12. The end period at 24 to 24, so that an extra five minutes were required to give the fans a chance to "lung" the winner. With nothing to lose and everything to gain by such a game, the Young Men eased up and the "subs" were given a chance to strut their stuff. The Catholic Sokols, however, emerged victorious 26 to 24.

The practice game sure was a help to the "boys" for the way they spurted against the Temperance Aces in the play-off the outcome was never in doubt. The final score read: 23 to 27. With this game the St. Joseph's Young Men's Club is entitled to the CITY JUNIOR CHAMPIONSHIP. Three cheers for the team!

In the post-season games the Young Men took on the Eastern Memorials and Bethlehem Throop 20, emerging victors in both encounters. They also stacked up against the Business College Lehigh Valley Champs and after giving a good account of themselves were content with the short end of the score of 33 to 31.

At the present writing the Young Men are in the running for the Lehigh Valley A. A. U. Championship after having eliminated the Allentown Y. M. C. A. Five by the decisive score of 49 to 11.

Here's wishing the "boys" luck!

An All-Season Fan.

If the eccentric man is wealthy, he would be crazy if poor.

Other organizations are at present planning. Are we? The K. S. K. J. was the first organization of its type to sponsor a sport program. Will it be the first to abandon it, in part? We will ask the managers and the teams of the Eastern K. S. K. J. League to answer that question with the interest and activity they will show within the next few weeks.

Will there be a baseball convention in the east this year? If so, when and where? An announcement relative to the latter is important for it is not fair to some teams to have them believe there will be league, and finally tell them the contrary. If there will be no league, then there is no doubt, that some of the teams will join the city leagues of their localities.

Let us not delay, but let us plan and DO something. The columns of this page are at your disposal. Write and express your views. THERE IS NO TIME LIKE THE PRESENT!

SMILE-O-METER

Original & Adapted
Dox Krax

A GLORIOUS EASTER TO ALL!

Can February March? No, but April, May But when you're out of June Don't July about it.

—Walter Rittler.

Chicago a 75,000 gain in population last year, thus proving the stork claims more efficiency than the birds who specialize in the other kind of work.

A committee of five is going to clean up Chicago—which reminds one of the Celt who licked the Danish army with one hand tied behind his back.

Daddy Cohen with family (Abe, Dope, Isidore, Rebecca and 13 others whose names have been forgotten): "Mamma, dat's a fine automobile for de family. De catalogue says it has de automatic choke control. Dat will keep peace in de back seat."

"Stop and let the train go by— It hardly takes a minute. Your car starts out again intact, And, better still, you're in it!"

Of course, this column is not intended to be serious, so we reprint this from a fellow column conductor who really says what he means:

Recently, in an exchange we happened on a remark contained in a letter from a subscriber to the conductor of a column, in which the writer expressed the opinion that the mere fact of being privileged to con-

duct a column must insure the happiness of the person so favored. We can appreciate the sentiment which prompted that reflection. It is a rare privilege to be permitted to speak directly and plainly to a large number of people whose identities are for the most part unknown to us as ours is to them. But a great part of the joy which that privilege, when exercised, brings with it, is destroyed by the fear that what we say does not apply or impart the meaning which it is our purpose to convey. Words are tricky things. We must use them to transfer to others the thoughts that cry for utterance in our own hearts, but how are we to know that what we utter corresponds in effect with what we have in mind?

The rest of this column will be decidedly shallow, as our new cat has just had a fit, thereby disturbing our deep meditation.

It seems that while a cat is having a fit there is nothing to do but let it fit.

Lemon juice is recommended for discolored necks. Rough necks will use fermented grape, tomato, apple or any old juice that registers the proper kick.

Another interruption, we must quit. Our cat is threatening to have another fit. This is indeed a hectic hour.

HAPPY EASTER EVERYBODY!

I WAS THINKING

By Charlie.

POWERFUL. A dead man, down in Texas, under the influence of gin, attacked his father. That shows you just how powerful the liquor is, lately.

WASTE. A great deal of space is used in all the papers telling us what society is wearing. They're wasting valuable space. There is so little to write about. It is a difficult thing to describe negations.

REVIEW. There are seven classes of people in our midst that are seldom given a thought, by most of us: The hungry, the thirsty, the naked, the homeless, the imprisoned, the sick and the dead. In other words, there are seven corporal works of mercy mentioned in your catechism. We all studied catechism once upon a time. It is human to forget. Some folks are inclined to think that catechism lessons are just for children. We know better. Those lessons are learned for life. Suppose we consider one of the corporal works of mercy, in particular, for a second.

HATS. When the wind blows, a man's hat is often blown off. When the wind blows, a woman's hat is never blown off. Why? Women wear sensible hats; men don't. Women wear foolish shoes and torture their feet; men don't. Still, most of the laughs are on the girls. Regarding style and other humorous features of life, men furnish their percentage of giggle material.

TOO BAD. The other day a bachelor was heard flattering himself that he knows, he understands a certain woman. He certainly was flattering himself.

REPAIRS

Now, if you are interested we will take a walk to the beauty parlor and to the barber shop. We will see how things are going in those establishments. Thousands of jokes are cracked about beauty parlors. What's a barber shop, anyway, if it isn't a beauty parlor?

When Theodore visits the barber: druff cure, hot towels, shrd shrd for a hair cut, singe, shave, manucure, massage, shampoo, hair tonic, dan-druff cure, hot towel, shoe shine and a clothes brushing—what's it all about? He doesn't surely go through all these forms of torture to spoil his attractiveness. Theodore isn't intentionally doing heroic penance. The barber isn't trying to disfigure Theodore. We might as well be honest about this. Theodore visits his beauty specialist just exactly as Dorothy does. Call it by different name, if you wish.

All men don't do these things. All women don't do them. It's expensive. And, certainly, it is nobody's business. It's good business for the barber and the permanent wave companies. But, looking at this subject of aids to nature and artificial beauty, from an unbiased standpoint, it is a bit hard to see much difference between Dorothy and Theodore. Dorothy is, of course, a bit more fastidious than Theodore is. That's natural. Visiting barber shops or beauty parlors is much the same as having a car overhauled at the garage. There are some cars that defy overhauling. Automobiles just wear out, in time. People do the same. Common sense is a great blessing, if you have it. If you are not as young and attractive as you used to be, just smile and get supper ready. After all, school girls are the only ones who can expect to have school girl complexions.

The Slovenian Mutual Benefit Association (SDZ) of Cleveland is making plans to start its 1929 indoor season. Commissioner Jaksic has already issued a call for the enrollment of teams. The league functioned well last year and indications point to another smooth working circuit with the addition of more teams.

THE BALKAN PIVOT

Are you acquainted with the economic realities and problems of Yugoslavia? Do you know that the importance of Yugoslavia in the affairs of Europe is a matter of continual comment in the daily press? Why? Because it is the pivotal state in the Balkan.

"It was at Sarajevo, in Bosnia, that the Austrian Archduke fell in 1914. It was with Belgrade, in Serbia, that Austria began negotiations which culminated in the crisis that plunged half the world into war and destruction. Now both of these cities are in the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes—a kingdom whose location in the heart of the troubled Balkans and whose heterogeneous racial and economic components make it still a likely source of complications.

The most important phases of Yugoslavia of today are examined by Charles A. Beard, Former Director of the New York Bureau of Municipal Research and George Radin of the New York Bar, in the recent Macmillan release of "The Balkan Pivot."

"The Balkan Pivot" is a very readable book and a copy of it should be in the home of every Yugoslav. The book can be purchased at any of the leading book stores or direct from the Macmillan Company, New York City.

WAUKEGAN JUNIORS STOP INCH BOOSTERS

Led by John Treven's scoring, the K. S. K. J. Juniors of Waukegan won over the Inch Boosters in a game played at the Mother of God gym Sunday March 17th. Although the final score stood 32 to 15 in favor of the Juniors, it was a hard fought game.

Treven was the high point man of the game, being followed by Stolarek and Ivanetch. Stolarek and Treven pair up nicely after having been tutored by a noted basketball player.

Weeko Rabetz led the scoring for the Chicago team accounting for three baskets and three gratis shots. Sheik Leben followed with two baskets.

K. S. K. J. Juniors	G. F. T.
Stolarek, rf	4 0 8
Gerchar, lf	0 0 0
Treven, c	8 0 16
Petrovic, rg	1 0 2
Drassler, lg	0 0 0
Ivanetch, lg	3 0 6
Slana, rg	0 0 0

Totals 16 0 32

Inch Boosters	G. F. T.
Basso, lg	0 0 0
Leben, lf	2 0 4
Zeman, c	1 0 2
Grom, rg	0 0 0
Rabetz, lg	3 3 9

Totals 6 3 15

The Mary Help lodge, No. 190 of Denver, Colo., will hold a dance on Easter Sunday March 31st, starting

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPISAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

"Tako boš dal," je našteval še dalje, "kadar umrješ umrlino ali najboljši rep iz hleva, kadar se ženiš, polno naselino in kadar se rodiš prazno naselino, ki je polne četrt za fanta in dekleta in po milosti tudi za dvojčke po stari pravici. Po novi morda ne več, česar pa res ne vem. Potem pa plačaj še postavno mero in boro fajmoštru pa cerkvi, pa še kapomaš desetni snop za Cedad. Ali ti ne stopi tedaj dacez iz Gorice v hišo, pa da plačaj po soldu od funta žive vage, ker si vola v mesnico dal."

Anže si je pomel roke, segel po vrču in pogledal, ali je globok. Potegnil je le enkrat in dejal za spoznanje še bolj vedro:

"Zdaj bom pa povedal, kaj boš delal. O svetem Juriju, bom dejal, boš pljužil in oral tri dni po starih pravicah in štiri, ker bo novo povelje reklo tako. Prekleje bo nasekal tvojo fant, tebi jih ni treba. Le znesel in vozil jih boš na grofovo njivo sam. Pa v Prepovedancu jih ne sekaj, plačaj bi globo, kakor jo je Bizalj. Potem boš kopal, trebil in sejal. Zato dobiš po pravici hleb kruha in vrč vina, če ga bo oskrbnik dal. Za svetega Filipa boš poslal plet dve ženski, za sveto Marjeto pa pojdejo štiri žet in povezovali."

"Sam pojdeš kositi in seč in v suhem domov spravljat, kolikor zveleš enkrat s parom konj. Ko zvoziš seno pa žito, pojdeš za veliki, šmaren orat dva dni ali pa kopat tri. Navozil boš gnoja. Šest njih ga bo vozilo en dan, drugih šest ga bo nakladalo šest dni, šest bo pomagalo vseh šest dni in tri najst jih ga bo nalašč iz grofovske greznice na hrbtu nosilo v zelnik. Potem boš kosil in spravil otavo. Zato Tolminci in Doljani bodo opravili senožeti in planino, z vlakami vlačili. Kamenci pa bodo sirili šestdeset funtov težek hleb."

"Zdaj boš mlatil, vejal in v žitnico znosil. Potem boš ajdo sejal. O svetem Martinu boš grofu spravljat repo, zeljo in oral za ozimino. O svetem Andreju boš dva vozil in včasih tudi plavil. Iz Bilj in Rubij boš tovoril grofu vino. Če ne boš pripravnega konja imel, ga boš najel, kar te bo stalo z možem poganjačem vred beneški cekin. Dobil pa boš od grofa 20 krajcarjev. Pazi, da robote ne zamudiš in ne popelješ lastnega medu v Trbiž, ko pride povelje. Sicer boš kaznen plačil in rubežev preстал, vola, jarem ali pa še več. Kaj misliš, ali je to vse?"

"Se ni," je ušlo vedro celo Fortunatu. Le teta je bila hladna in je hitela s pletenjem. "O, vem, da ni," je prikimal Anže. "Vozil boš kamenja in žgal apno, popravljaj boš poti, vozil sol, olje in železo, še otrobi za pse. Tudi zidal boš, kolari in koval. Lej, še žlice boš dolbel, če orodje imaš, pa koše boš pletel, če si se jih učil. Vse ženske iz hiše boš pošiljal za vse praznike v letu prat, likat pod, žehat in peč. Kadar pride grof na lov, mu boš divjačino naganjal. Kadar bo vreme slabo, boš na svet dan seno spravljat in mašo mudil. Zdaj bo za silo menda dovolj."

"Dovolj!" je rekla zdaj Fortunatova teta in odložila nogavico, ki jo je dopletla.

"Veste, teta," je dejal tedaj Anže, ko je popil še zadnjo kapljico cividince iz vrča, "če izvejo v Tolminu, koliko naplete, pošljejo s koši po vaše desetinsko blago."

Ta opomba je udobrovoljila Fortunata. Zasmejal se je.

"Zdaj pojdem," je dejal Anže. "Osem otrok imam doma, od vsakega plačam sold za vojsko, pa jih le imam rad. Kar hudo mi je, če jih ne vidim pol ure."

Lezel je s peči. Tedaj se je odkašljaj Fortunat in vprašal tiho in skrivnostno:

"Ali se res mislite puntati?" "Kaj sem zato govoril, da se tako neumno vprašam," je vzkliknil presenečeno Anže. "Kajpada se bomo. Ali se ti ne misliš?"

"Ne vem!" je dejal Fortunat dvomno.

"Šema!" je mrmral Anže odhaajje, "za golšo svojo koroško se boji!"

DRUGI DEL Nova pa stara mera.

Bili so časi slavnega princa Evgena, časi zmage in vojske. Princi Evgeni, zmaga in vojske pa niso zastoj. Ne jejo denarja, žro ga. In tako ni bilo kaj nič čudno, da so bile cesarske blagajne prazne in finance zmedene. Državni zaklad je upravljala bančna direkcija na Dunaju. Leto za letom je imela svoj proračun in se pogajala vsaka tri leta z deželskimi stanov, koliko bo plačali. Stanovi so imeli na Dunaju svojega pooblaščenca, ki naj bi varoval deželne koristi. Banka se v pogajanja ni mogla spuščati: denarja je bilo treba. Banka je kratkomalo povedala vsoto, ki jo bo dežela plačala. Kako naj skrbi stanovski odbor sam. Tako so šli novi davki v deželo, "novice", kakor je slovelo domače ime, ki so bile vedno hujše. Stanovi, to je plemstvo in cerkvene,

oblasti, seveda teh davkov niso plačevali.

(Dalle prihodnjile)

VELIKA NOČ

Velika noč! ... je mehko rokó je seglo v dušo ... Tako sladko zvonovi pojo ... pritrkavajo ... Velika noč! ... Užgalo v očeh se je toplo, iskreno.

Obrazi so kot prerorjeni, novi, praznično dihaajo beli domovi; njih smeh je ves drug — svetel, božajoč.

Trudnega romarja kmečki domovi vabijo vase:

"O ti, ki iščeš po svetu miru in sanjaš v prelepe davne čase — postoj za trenutek ... preženi bridkost, bodi naš gost!"

Glej, tu — glej, tu pod našo streho je vse kot nekdanj:

Tiha ubranost, preprost sijaj — vse je svečano ...

Še stari hlapec Anže je kot pomlajen: z žilavo rokó seka zlate oranže

in smeje se deci objestni ...

Vse gorko, domače, lepo kot v snu.

Glej, tu — glej, tu še polni bokali in tolste krače in sladke potice in piruhi rdeči diše po blagoslovu in božji sreči.

O romar, pri nas ostani!"

Velika noč! O, zlati spomini! Zvonovi pojo sladko kot v davni ...

Velika noč! O, želje srca! V njih je skrivnost brez meje brez dna ...

—Miroslav Kunčič.

HRVATSKA OPERETA V CLEVELANDU

Na velikonočno nedeljo, dne 31. marca bomo Clevelandčani imeli prvikrat priliko videti in ališati krasno hrvatsko opereto "Žetva" (Zetev), delo znanega komponista Ivan I. Zajca, za oder izpopolnil in priredil Ivan Mladinec. To opereto bo izvajal Hrvatski pevski zbor "Slavulj" (Slavec) iz Detroita, Mich., ki šteje nad 70 pevskih moči v mešanem zboru. Prireditel je vrši v Sloven-

akem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 2:30 popoldne. Po koncertu bo ples v spodnji dvorani označenega doma.

Na programu je šest točk kakor sledi:

Opereta "Žetva" a petjem soprano, tenorja, baritona, bas solo in mešanega zbora s spremljevanjem tamburašev in glasovirja.

Zatem sledijo tri pevske točke označenega pevskega zbora, Vilharjeva bala "Matija Gubec" s spremljevanjem tamburaškega zbora in "Orijentalni ples", izvadek iz znane opere "Zrinjski", kjer nastopi celokupen zbor Slavulja in tamburaški zbor.

Gori omenjeno pevsko društvo je v Detroitu in okolici jako poznano. Ta dan bo gost naše clevelandske naselbine.

Ker nas veže tesna vez z našimi brati Hrvati bodisi na narodnem ali kulturnem polju, radi tega je dolžnost nas vseh, da jim damo na velikonočno nedeljo priznanje in naklonjenost s tem, da se udeležimo tega koncerta, oziroma operete. Tudi bratje Hrvatje kaj radi obiskujejo naše prireditve, ker se zanimajo za naš kulturni napredek. Vrnimo jim torej sobratstvo s sobratstvom in pridimo v velikem številu na to izvanredno prireditve našega sobratškega naroda!

Za VELIKO NOČ

ŠUNKE

Sunke so pripravljane po pravi kranjski metodi po v starem kraju izučencem mesarju. Okus naših šunk je neprekosljiv. Tehtajo od 8 do 10 funtov.

PLEČETA

Plečeta so istotako pripravljena enako kot šunke. Vsa maščoba odstranjena. Fin okus.

ŽELODCI

ŽELODCI so prvovrstni ter so nadevani iz samega svinjskega mesa. Fin okus in idealne za "lunch".

KLOBASE

KLOBASE so neprekosljive. Delane so iz samega svinjskega mesa ter prekajene po starokraskem načinu.

Kadar naročite meso, vam ni potreba pošiljati denarja. Plačali boste ko prejmete. Mi specializiramo samo v prekajenem mesu in vse je sušeno in izvršeno po starokraski metodi, kar stori, da je meso in klobase pravi KLANJSKI produkt. Glejte, da bodo vaša naročila v naših rokah vsaj 10 dni pred Velikonočjo. Naše meso je jamčeno tako v kakovosti kot v čistosti.

Slovene Provision Co.

Slovensko trgovina suhega mesa

3452 Independence Rd.
CLEVELAND, O.

Telefon: Broadway 1353-M

VABILO NA NAROČBO

Družba sv. Mohorja (zdaj) v Celju, izda za leto 1930 sledeče knjige:

1. Koledar za navadno leto 1930.
2. Večernice 82. zvezek.
3. Zgodovina slovenskega naroda, 8. zvezek.
4. Grče. Izvirna povest.
5. Življenje svetnikov, 6. zvezek.

Udnina za te knjige stane en dolar (\$1.00). Članarina (ček ali money order) naj se pošlje do sredi marca na podpisane, ki jamči za denar, oziroma za knjige. Doplačilo za vezan molitvenik je 65 centov.

Rev. J. M. Trunk,
424 W. 2nd St., Leadville, Colo.

HARMONIKA NA PRODAJ

Trivrstna in triglasna znana Mervarjevega izdelka. Harmonika je še malo rabljena in ima fin glas. Cena nizka. Pišite za pojasnila na naslov:

Frank Pishkur,
312—3rd Ave., Milwaukee, Wis.
(Adv. 12-13-14)

Lepe tiskovine

za vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakršne prireditve dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski uljčki tiskarni v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času neseljivo in

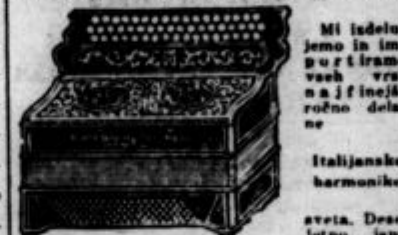
točno postrežbo

Se priporočamo društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevažamo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

ITALJANSKE HARMONIKE

Mi izdelujemo in importiramo vse vrste italijanskih harmonik. Naša cena je nižja od vseh drugih izdelav. Brezplačni pouk na harmoniki našim kupcem. Pišite po brezplačni katalog. RUATTA SERENELLI & CO.

1014 Blue Island Ave. Dept. 17, Chicago, Ill.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave. Knjipovo jedmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča msgr. Knjip v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK
Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Moške obleke

Po meri izdelane samo
\$25

CISTA VOLNA — PURE WOOL
Mi vam izdelamo krasno obleko po meri za samo \$25.00. Velikonoč se bliža, sedaj je prilika. — Ne odlašajte.

\$25 samo \$25

JOHN MOČNIK

KROJAC
6517 St. Clair Ave.
Rand. 3131
Cleveland, Ohio

ŽUŽEMBERČANI, POZOR!
Naproday je po ugodni ceni Vehovec filin (Frolnarjev) v Žužemberku, na Dolenskem. K mlinu spada tudi vsa pristava z moderno urejenimi gospodarskimi poslopji. Za naslov, kako in kaj, vprašajte ali pišite na upravništvo tega lista.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J.

izdeluje
EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

SEMENA

V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena. Pišite po brezplačni cenik. Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Popolna razprodaja Lubasovih harmonik

za svoje lastno ceno.

Imam na zalogi še kakih 20 nemških, kranjskih in hromatičnih harmonik kakor tudi posamezne glasove s štimstoki in basji vred.

Da sem se odločil opustiti zalogo harmonik, katero sem imel od leta 1912 naprej, sem moral imeti dovolj tehten vzrok. Pišite na:

ALOIS SKULJ
72-23-65th Pl.
Brooklyn, N. Y.

Za Veliko Noč

Nakazila v dinarjih, lirah in dolarjih odpošiljamo vedno z najhitrejšimi parniki in preko najboljših zvez.

Za pravočasno izplačilo se obrnite pravočasno na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

POZOR!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da imam za velikonočne praznike veliko zalogo jako okusnega, doma nasoljenega in prekajenega mesa, n. pr. gobjati, plečeta, zarezbrice, želodce, danke in okusne domače suhe klobase.

Ob enem pa voščim vse velikončne praznike vsem članom in članicam K. S. K. J. — Vaš sobrat

ANTON OGRINC

SLOVENSKI MESAR
6414 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.
Telefon: Penn 0816

Slov. pogrebnik in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

3515 East 81st Street Telephone: Broadway 2520
se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

Našim trgovcem

je dobro znana ugodna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemo od nas, potem svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RACUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. J. enota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeki, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirni denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registriran z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vaoti več kot \$740.000, je snak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

ALI BOSTE POSLALI KAJ DENARJA NA SPOMLAD V STARI KRAJ?

Če ste tega mišljenja, potem se vam bo izplačalo, da pridete v našo banko.

Mi izvršujemo že dvainsedemdeset let razne bančne posele, in med tem časom smo imeli priliko doseči izvanredno ugodnost pri pošiljanju denarja v inozemstvo.

Ker imamo skupne trgovske zveze z raznimi denarnimi zavodi širom sveta, zato vam lahko nudimo in damo najnižjo ceno pri nakazilih denarja v vašo staro domovino

Najstarejša in največja banka v Jolietu.
Skupno premoženje nad \$18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN JOLIET